

Srpanj / Kolovoz 2026

Svezak 108, Broj 4

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Proročki Psalmi

Služite Gospodinu sa Strahom • Molitva Svetog Ostatka
Ostavljen • Psalm 45 • Crkva na Kraju Evandeoskog Doba
Melkisedekovo Svećenstvo Mesije
Zbirka proročkih Psalmama

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
16861 East Malta Drive
Fountain Hills, AZ 85268

pbiherald@gmail.com
www.Heraldmag.org

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Todd Alexander, Micah Hess, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Knjiga Psalama jedan je od najomiljenijih i najčešće čitanih dijelova Biblije. Mnogi se okreću psalmima tražeći utjehu, štovanje i mudrost. No, ove drevne pjesme sadrže i izvanredne proročke elemente. Isus ih je često citirao,

naglašavajući njihovu proročku prirodu. Oni obuhvaćaju buduće događaje poput dolaska i patnje Mesije, događaje na kraju doba te predivnu nadu u Božje Kraljevstvo koje će svijetu donijeti otkupljenje i život.

Ovo izdanje časopisa Glasnik ističe ključne psalme i proučava njihovo proročko značenje, otkrivajući kako nam glasovi drevnih štovatelja danas govore o onome što tek dolazi.

Služite Gospodinu sa Strahom proučava 2. psalam, koji opisuje Davidovo kraljevanje kao prasluku kralja Isusa. Ova nas pjesma vodi od Isusova uskrsnuća u prvom stoljeću do događaja na kraju evanđeoskog doba.

Molitva Svetog Ostatka razmatra 20. psalam s posebnom primjenom na krizu svetog Ostatka tijekom "vremena Jakovljeve nevolje".

Ostavljen se osvrće na 22. psalam i Isusovu patnju na križu. Od svog tjeskobnog početka "Zašto si me ostavio?" do detalja Isusovih muka, on u naša srca usađuje Isusova bolna iskustva.

Psalam 45. donosi pregled sudionika Božanskog plana, počevši od poetičnog opisa Isusa, prelazeći na Crkvu, Veliko mnoštvo, Drevne pravednike i cijeli svijet.

Crkva na Kraju Evanđeoskog Doba pokazuje kako 46. psalam pruža uvid u iskustva Crkve na

Proročki Psalmi
Srpanj / Kolovoz 2026
Svezak 108, Broj 4

- 4 Služite Gospodinu sa Strahom**
- 7 Molitva svetog Ostatka**
- 10 Ostavljen**
- 14 Psalam 45**
- 18 Crkva na Kraju Evanđeoskog Doba**
- 23 Melkisedekovo Svećenstvo Mesije**
- 28 Zbirka Proročkih Psalama**

kraju evanđeoskog doba. Dotiče se svjetskog nereda neposredno prije zemaljske faze Kristova Kraljevstva. Također pruža snažno ohrabrenje za "članove stopala" (posljednje članove) Crkve u to vrijeme.

Melkisedekovo Svećenstvo Mesije opisano u 110. psalmu otkriva nekoliko elemenata Isusove uloge kao svjetskog Mesije i Svećenika. Melkisedek, koji se dva puta spominje u Starom zavjetu, poprima duboko značenje nakon što Pavao objašnjava njegovu važnost.

Zaključujemo sa **Zbirkom Proročkih Psalama**, koja obuhvaća nekoliko izoliranih proročkih stihova razasutih drugdje u Knjizi psalama.

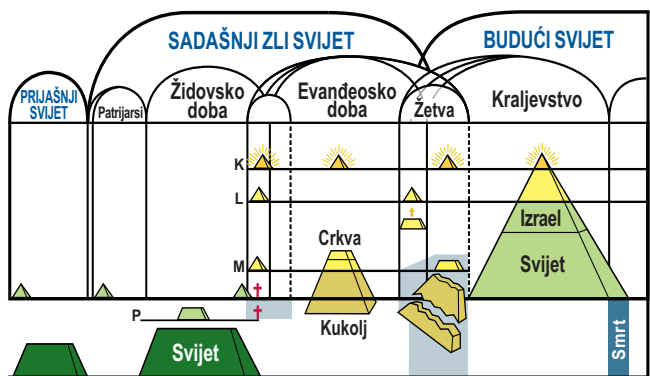
Zašto su Psalmi Važni Danas

Glasovi ovih drevnih štovatelja nikada nisu ni trebali biti ušutkani prolaskom stoljeća. Umjesto toga, oni nam i danas govore donoseći poruku konačne nade i otkupljenja. Otkrivajući proročko značenje ovih pjesama, spoznajemo da su sadašnje kušnje dragocjene u Božjim očima i da nas pripremaju za slavnu budućnost.

Pridružite nam se dok podižemo zastor s ovih drevnih melodija, otkrivajući da je ono što se pjevalo u sjenama prošlosti zapravo imalo svrhu voditi nas prema svjetlu onoga što tek dolazi.

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Služite Gospodinu sa Strahom

„Postavio sam kralja svoga na Sionu, svetoj gori svojoj“ (Psalam 2:6).

Knjiga Psalama sadrži 150 poglavlja. “Židovi su je ... podijelili u pet knjiga, što odgovara Petoknjižju (Mojsijevim knjigama)” (Jamieson, Fausset i Brown komentar). To je uobičajena podjela knjige, pri čemu pet cjelina obuhvaća poglavlja 1-41, 42-72,

73-89, 90-106 i 107-150. Ovu podjelu podupire i pojavljivanje riječi “Amen” u završnim stihovima prva četiri dijela:

“Amen i Amen” (Psalam 41:13)

“Amen i Amen” (Psalam 72:19)

“Amen i Amen” (Psalam 89:52)

“Amen” (Psalam 106:48)

Ovo su jedina četiri stiha u knjizi koja sadrže riječ “Amen”, a služe kao zaključak svake pojedine cjeline. Riječ “Amen” pojavljuje se u završnom stihu svakog od tih odjeljaka, s iznimkom 72. psalma, gdje nakon nje slijedi još jedan stih. Stih 20 glasi: “Završene su molitve Davida, sina Jišajeva.” Nakon toga, psalmi od 73. do 83. započinju spominjanjem Asafa. Međutim, David se ponovno pojavljuje kao izvor i nekih kasnijih psalama (86, 101, 103, 108, 109, 110, 122 i drugih).

Psalam 2

psalam otvara knjigu kratkim opisom pobožnog čovjeka koji “ne slijedi savjeta opakih ... užitak mu je u Zakonu Gospodnjem ... On je kao stablo zasađeno pokraj voda tekućica” (stihovi 1-3).

psalam, kratak psalam od 12 stihova, govori o kralju Davidu, ali se proročki odnosi na Kralja Isusa. David je vladao 40 godina i bio je pomazan tri puta: prvi put kao mladić dok je Šaul još vladao (1. Samuelova 16:13), drugi put nad Judom nakon Šaulove smrti (2. Samuelova 2:4), a treći put nakon što su ga i sjeverna plemena Izraela zamolila da im bude kralj (2. Samuelova 5:3).

Isus je, u određenom smislu, također pomazan tri puta. Pomazan je na početku svoje službe kada je kršten u Jordanu i kada je primio sveti Duh u obliku goluba (Matej 3:16). Kasnije, pri svom uskrsnuću, postao je pomazan za našeg kralja i svećenika u slavi (Hebrejima 1:8,9). Kada se uspostavi Kraljevstvo, Isus i Crkva služiti će kao kraljevi i svećenici kako bi blagoslovlili “sva plemena na zemlji” (Otkrivenje 20:6; Postanak 12:3).

Gora Sion

Kralj David vladao je sa “svete gore Sion”, koja se nalazila na donjem jugoistočnom dijelu drevnog Jeruzalema, a koju je David preoteo Jebusejcima (2. Samuelova 5:6,7). Kada Psalam 2:6 kaže: “Ja sam postavio kralja svoga na Sionu, svetoj gori svojoj”, to se doslovno odnosi na Božju naklonost kralju Davidu. Ime “Sion” kasnije se proširilo na sjever kako bi obuhvatilo i hramsku goru, gdje je Salomon sagradio hram (Psalam 132:13; 48:2; Izaija 8:18).

Međutim, Davidova vladavina simbolizira vladavinu kralja Isusa, koji je potekao od kralja Davida preko svoje majke Marije. Očito je da je David rođen u Betlehemu, jer su njegov otac Jišaj i njegova obitelj bili odande (1. Samuelova 16:1,4,18; 17:12). Više od tisuću godina nakon Davidova rođenja, naš je Gospodin Isus također rođen u Betlehemu. “A ti, Betleheme Efrato, ako i jesi najmanji među tisućama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena” (Mihej 5:2; Matej 2:1).

Isus je naš Kralj i Svećenik trenutačno, tijekom evandeoskog doba (Hebrejima 8:1). Tijekom Kraljevstva, Isus će služiti kao Kralj i Svećenik za svijet, zajedno s Crkvom, proslavljen s njom na nebu (Otkrivenje 20:6). Ova dva segmenta Isusove vladavine simbolično se povezuju s dva dijela Davidove vladavine — sedam godina nad vlastitim narodom, Judom, i ostatkom njegove vladavine nad cijelim Izraelom (2. Samuelova 2:11; 1. Kraljevima 2:11).

Davidova vladavina simbolizira Isusovu vladavinu.

Stoga, kada Psalam 2:6 kaže: “Ja sam postavio kralja svoga na Sionu, svetoj gori svojoj”, iako se to izravno odnosi na Davida, ima dublje značenje za kraljevski autoritet Isusa, koji obuhvaća dva doba — sadašnje evanđeosko doba i Kraljevstvo za čovječanstvo. U nastavku ćemo razmotriti primjenu 2. psalma na Isusa.

Psalam 2:1-5

“Zašto se bune narodi i puci kuju isprazne zamisli?
(2) Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se udružuju protiv GOSPODINA i protiv pomazaniča [Isusa] njegov:
(3) Raskinimo okove njihove i jaram njihov zbacimo sa sebe!” (Psalam 2:1-3).

Prva dva navedena stiha Isusovi su učenici izravno primijenili na Isusa u Djelima 4:25-27, prepoznavši da su se Herod, Pilat i Izraelci ujedinili protiv Isusa koji je trećega dana, nakon svoje bolne smrti, trijumfalno uskrsnuo od mrtvih.

U tom pogledu, Isusova pobjeda kroz Božju moć pokazala je da su Isusovi tlačitelji bili nemoćni. “Smije se onaj koji na nebesima stoluje.” Bog “im se ruga. Tada će im progovoriti u svojoj srdžbi, i ugnjetavat će ih u svojoj jarosti” (Psalam 2:4,5).

Kako je vrijeme prolazilo, Isusovi su neprijatelji, koji su ga progonili, jedan po jedan ispaštali zbog svojih postupaka. Herod (Antipa) je prognan u Galiju, današnju Francusku. Pilata je, prema povjesničaru Josipu Flaviju, s mjesta upravitelja oko 36. godine po. Kr. smijenio sirijski namjesnik Vitelije. Neki kršćanski pisci navode da je kasnije počinio samoubojstvo nakon što ga je car Tiberije pozvao u Rim. Kajfu je s mjesta velikog svećenika oko 36. ili 37. godine po. Kr. smijenio sirijski namjesnik Lucije Vitelije, možda i dijelom zbog njegove povezanosti s Pilatom. Mnogi su Izraelci pretrpjeli smrt ili protjerivanje iz Jeruzalema tijekom sedmogodišnjeg sukoba s Rimom, od 66. do 73. godine po. Kr.

Pojam “smijati se”, kao izraz pripisan Bogu, pojavljuje se i u Psalmima 37:13 i 59:8, te u Izrekama 1:26. “Smije se njemu GOSPODIN: jer vidi da dolazi dan njegov” (Psalam 37:13). “A ti im se, GOSPODINE, smiješ; ti se rugaš svim narodima” (Psalam 59:8). “Zato ću se i ja smijati vašoj propasti; rugat ću se kad vas spopadne strah” (Izreke 1:26). U svakom se od tih slučajeva to odnosi na bezbožnike koji djeluju iz osobnih interesa, protiv onoga što je ispravno ili protiv onih koji su pravedniji.

Gospodnjem narodu se savjetuje da bude strpljiv u pobožnom ponašanju, baš kao što je bio Isus. “Smiri se pred GOSPODINOM i strpljivo ga čekaj ... Okani se srdžbe i ostavi gnjev: ne žesti se, da ne bi zlo učinio” (Psalam 37:7,8). “Snago moja, tebe ću čekati: jer Bog je

Mnogi su ispaštali zbog svog postupanja prema Isusu.

zaklon moj” (Psalam 59:9). “A tko mene sluša, prebivat će bezbrižno ... miran od straha pred zlom” (Izreke 1:33).

Isus je bio bogato nagrađen za svoju izvanrednu i strpljivu ustrajnost. Budemo li slijedili njegov primjer i bili strpljivi u teškim okolnostima, postat ćemo sudionici njegove nagrade. Bit će to nevjerojatna privilegija. Privilegija koju ne zaslužujemo, ali koja je velikodušno ponuđena od Davatelja svega dobrog.

Psalam 2:6-8

“Ja sam postavio kralja svoga na Sionu, svetoj gori svojoj. (7) Obznanit ću odluku: GOSPODIN mi reče: Ti si Sin moj; danas te rodih” (Psalam 2:6,7).

Ovi se tekstovi odnose na Isusovo uskrsnuće i njegovo imenovanje našim Kraljem. Hebrejska riječ prevedena kao “rođen” može se odnositi na začecje ili na samo rađanje, ovisno o kontekstu. Budući da je Bog ovdje aktivni čimbenik i budući da se Bog smatra muškog roda, razumljivo je da je taj izraz u mnogim prijevodima preveden kao “začecje”. Youngov doslovni prijevod kaže: “Ja sam te danas iznio” (donio na svijet), što se ne odnosi na duhovno začecje (prilikom Isusova krštenja), već na duhovno rođenje (prilikom Isusova uskrsnuća).

Ovo je značenje potvrđeno u Djelima 13:33. Ovdje je Pavao u sinagogi u pizidijskoj Antiohiji govorio o Isusu: “Bog je to ispunio nama, njihovoj djeci, uskrisivši Isusa; kao što je i pisano u drugom psalmu: Ti si Sin moj, danas te rodih.” Primijetite Pavlovu primjenu — ne na Isusovo začecje na Jordanu, već na njegovo uskrsnuće.

Prijevod Novi svijet glasi: “Ti si moj sin, ja sam danas postao tvoj Otac.” Prijevod NIV navodi: “Ti si moj sin; danas sam postao tvoj otac.”

Isus je, naravno, bio “Sin Božji” od samog početka. Čak su i pali duhovi to priznali u Mateju 8:29: “Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? Zar si došao ovamo mučiti nas prije vremena?” No, prilikom uskrsnuća Isus

Pavao u Pizidiji.

je primio život na višoj razini od one koju je imao prije dolaska na zemlju. Nije mu jednostavno vraćen prijašnji status. Primio je novu prirodu, uzvišeniju slavu i položaj.

Iznenadujuće, Bog posvećenim Isusovim sljedbenicima također nudi uzvišenje kako bi sudjelovali u dijelu tog položaja: “Onima koji postojanošću u dobrom djelu traže slavu, čast i neraspadljivost” (Rimljanima 2:7).

Zbog Isusove predane žrtve slijedi daljnji Božji blagoslov: “Traži od mene, i dat ću ti narode u nasljedstvo, i krajeve zemaljske u posjed” (Psalam 2:8). Isus, koji je dao svoj život za čovječanstvo, sada to čovječanstvo prima u posjed s ciljem da im vrati vječni život. To se također odvija u dvije faze. Prvo nastupa evanđeosko doba sa svojim nebeskim pozivom, nakon kojeg slijedi Kraljevstvo na zemlji s pozivom za zemaljski život.

Isus neće upravljati, voditi i usmjeravati u život samo Izraelce, već i cijeli poganski svijet, “narode” do “krajeva zemaljskih”. Isusova kontrola nad čovječanstvom na kraju će postati univerzalna. Trenutno je iznimna privilegija

pristupanja Njegovom timu omogućena i Židovima i poganima koji imaju vjeru. U Kraljevstvu će se blagoslovi proširiti na svakog pojedinca.

Psalam 2:9-12

“Vladat ćeš nad njima željeznom palicom; razbit ćeš ih kao lončarsku posudu.” Osuda je očito dio procesa, a i samo sadašnje evanđeosko doba započelo je sudovima. U prvoj je trubi osudu primio Izrael (Otkrivenje 8:7). U drugoj trubi osudu je primio Rim (Otkrivenje 8:8,9).

Drugo doba otkupljenja — blagoslovljeno Kraljevstvo koje se približava — također se uvodi sudovima kako bi se pozornost čovječanstva usmjerila na njihove nebeske vladare. Za duboko progonjenu crkvu u Tijatiri, obećanje pobjednicima uključuje i ovo: “On [pobjednik] će vladati njima [narodima] željeznom palicom; kao lončarske posude rasprsnut će se.” Danas, od 1914. godine, vrijeme nevolje oblikuje krajobraz čovječanstva kako bi ga pripremio za blagoslove Kraljevstva. Dva svjetska rata, šest milijuna Židova stradalih u Holokaustu, mnogi milijuni drugih koje su kasnije pobili brutalni diktatori te danas iscrpljujući rat između Rusije i Ukrajine — sve to podsjeća čovječanstvo na užase vladavine grijeha i smrti.

Predstoji još jedan sukob (Ezekiel 38; Otkrivenje 16:16,19-21). A tada će, naposljetku, od našeg Učitelja doći zapovijed: “Utihni, umukni!” (Marko 4:39), i Kraljevstvo će usmjeriti svijet prema miru i pravednosti.

“Opametite se sada, kraljevi: poučite se, suci zemaljski. (11) Služite GOSPODINU sa strahom, i radujte se s trepetom. (12) Poljubite Sina, da se ne razgnjevi te ne propadnete na putu, kad ubrzo plane gnjev njegov” (Psalam 2:11,12). S vremenom će svi vođe to čuti i tražiti mir umjesto svojih ambicioznih planova.

“Blago svima koji se u njega uzdaju” (Psalam 2:12). Svaka osoba koja nauči vjerovati Isusu bit će blagoslovljena. Taj će blagoslov biti vječan.

Molitva Svetog Ostatka

„Spasi, Jehova: Neka nas Kralj usliši kad ga zazovemo“ (Psalam 20:9).

Iako je glavni fokus Jehove i Isusa na kraju Evandeoskog doba dovršetak Crkve, njihova pozornost prema prirodnom Abrahamovom potomstvu također je značajna. Mnoga proročanstva opisuju ponovno okupljanje Izraela na

kraju ovog doba. To se ponovno okupljanje događa dok su Židovi još uvijek u nevjeri. Tek dok su u obećanoj zemlji, njihove će se “oči” otvoriti i konačno će prepoznati Isusa kao svog Mesiju.

Židovi u zemlji Izrael danas se uvelike razlikuju po onome u što vjeruju. Ima onih koji su potpuni ateisti bez ikakve vjere. A ima i onih koji se i dalje vjerno trude slušati Mojsijev zakon i svim srcem vjeruju u obećanja svojih Hebrejskih spisa. Bog ne djeluje izravno s onima koji nemaju vjere. Samo se vjerom može imati odnos s Bogom. “A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj tko pristupa Bogu mora vjerovati da on postoji i da nagrađuje one koji ga traže” (Hebrejima 11:6).

Bog poznaje one koji ga ljube i imaju vjere u njegova obećanja. Mnoga ih pisma nazivaju “ostatkom”. Ostatkom čega? Ostatok može jednostavno biti ono što je preostalo. No, smatramo da je ovaj ostatok — ostatok vjere, ostatok onih koji još uvijek vjeruju u dana obećanja, dok je mnoštvo Židova u nevjeri. Primjer ovakve upotrebe nalazi se u Izaiji 10:20: “U onaj dan: Ostatok Izraelov i preživjeli iz kuće Jakovljeve neće se više oslanjati na onoga

tko ih bije, nego će se uistinu oslanjati na Jehovu, Sveca Izraelova.”

A upravo s njima On želi sklopiti novi savez (Izaija 1:9; Rimljanima 9:27; Mihej 5:7, 8; Sefanija 3:13; Joel 2:32).

No, taj ostatok mora biti prokušan, kao što je to slučaj sa svima koji traže Boga. A na kraju Evandeoskog doba, ta konačna kušnja naziva se “vrijeme Jakovljeve nevolje” (Jeremija 30:7). Upravo u tom iskustvu Izaija ostatok naziva “svetim”: “I dogodit će se da će se onaj tko preostane na Sionu i tko ostane u Jeruzalemu zvati svetim, svatko tko je zapisan za život u Jeruzalemu” (Izaija 4:3).

Ovaj “sveti” ostatok, svet zbog svoje vjere, na neki je neodređen način odvojen od onih koji ne posjeduju potrebnu vjeru: “Provest ću vas ispod pastirskoga štapa i uvesti vas u sponu saveza; i istrijebit ću ispred vas pobunjenike i one koji mi griješe; izvest ću ih iz zemlje u kojoj borave, ali u zemlju Izraelovu neće ući: i znat ćete da sam ja Jehova” (Ezekiel 20:37, 38).

No, u ovoj krajnjoj nevolji, gdje je uklonjena svaka zemaljska obrana, svetom ostatku ostaju samo njihova vjera i Božja obećanja. U tom trenutku krajnje nužde, ne mogu učiniti ništa drugo nego moliti se. 20. psalam, Davidov psalam, lako bi mogao biti molitva koju u tom trenutku upućuju. A to je ujedno i trenutak kada će se sljepoća podići s njihovih očiju.

Prva su četiri stiha napisana u trećem licu. Čini se kao da kralj David, prepoznajući tešku nevolju koja dolazi na njegov narod, uzdiže vlastitu molitvu Jehovi u njihovo ime. A kako je kralj David pralik Isusa Krista, lako možemo zamisliti Isusa, njihovog još neprepoznatog Kralja, kako ih potiče prema konačnoj objavi svoje brige za njih.

1 Stih: “Neka te usliši Jehova u dan nevolje; Ime Boga Jakovljeva neka te uzvisi!”

“Vrijeme Jakovljeve nevolje” uistinu je dan nevolje. Toliko je teška da je neprijatelju u invaziji dopušteno duboko prodiranje u zemlju Izraelovu. “I on će biti mir. Kad Asirac dođe u našu zemlju i kad stupi u naše palače” (Mihej 5:5).

Jeruzalem

(1) Napomena urednika: Uobičajeno stajalište povezuje “vrijeme Jakovljeve nevolje” (Jeremija 30:7) s konačnom budućom Gogovom invazijom na Izrael. Međutim, neki urednici smatraju da se ovaj izraz odnosi na dijasporu, nevolje Izraela kroz cijelo doba. U oba slučaja, Ezekiel 38 ukazuje na predstojeću konačnu nevolju koja Izrael uvodi u Kraljevstvo.

Zemlja Izrael danas

Mnogima bi se moglo učiniti da će Židovima još jednom zaprijetiti uništenje. No, oni se mole svom Bogu Jehovi za odgovor. Izraz “Bog Jakovljevi” koristi se nekoliko puta u Pismu u vezi s događajima na kraju Evangeoskog doba, što nam daje vremensku primjenu. (Vidi članak o Psalmu 46 u ovom izdanju.)

2 Stih: “Neka ti pošalje pomoć iz svetišta i ojača te sa Siona.”

Moderni vjerni Židovi razumjeli bi da je svetište i u Šatoru sastanka i u Hramu bilo mjesto Jehovine prisutnosti. Zazvat će vladavinu i moć Siona, sjedišta svog kralja. Okolnosti će biti strašne i trebat će im hitna pomoć.

3 Stih: “Neka se spomene svih tvojih prinosa i neka mu bude mila tvoja paljenica; Sela.”

Dok su drevni Izraelci prinosili Jehovi prinose i paljenice kako je to zahtijevao Zakon, znali su da će takva poslušnost biti ugodna Bogu te jamčiti zaštitu i blagostanje. Sveti ostatak to također zna i tražit će od Boga da se spomene njihovih prinosa u vrijeme njihove potrebe.

4 Stih: “Neka ti ispuni želju srca tvoga i ostvari sve tvoje namjere.”

Samo sveti ostatak ima stanje srca koje Bog odobrava. Oni ga i dalje vole unatoč stoljećima zlostavljanja i patnji od ruku svojih neprijatelja. Kao narod, održali su nadu živom: “dogodine u Jeruzalemu”. Sada su tamo. Ali prijetnje protiv njih se nastavljaju. Oni vjeruju da će ih njihov Bog na kraju, jednom zauvijek, izbaviti putem svojih obećanja.

“Svu svoju radost nađi u Jehovi; i on će ti ispuniti želje tvoga srca. Prepusti Jehovi svoj put; uzdaj se u njega i on

će sve voditi” (Psalam 37:4,5).

5 Stih: “Klicat ćemo zbog tvoga spasenja, i u ime našega Boga podići svoje stjegove: Neka Jehovna ispuni sve tvoje molbe.”

S ovim stihom perspektiva prelazi u prvo lice. Sveti ostatak preuzima poticaj iz prva četiri stiha i sada ga čini svojim. S pouzdanjem u svog Boga, prigranjuju trijumf koji će uskoro uslijediti. I, poniznih srca, sve to pripisuju svom Bogu.

6 Stih: “Sada znam da Jehova spašava svog pomazanika; uslišit će ga iz svojih svetih nebesa spasiteljskom snagom svoje desnice.”

Sveti ostatak više ne živi samo od nade. Sada je to stvarnost. Oni znaju i svjedoče Njegovom izbavljenju. Baš kao i kod drevnih Izraelaca u Egiptu, Jehovina spasiteljska moć i snaga su očite.

7 i 8. Stih: “Neki se uzdaju u bojna kola, a neki u konje; ali mi ćemo spominjati ime Jehove, Boga našega. Oni posrću i padaju; ali mi se podižemo i stojimo uspravno.”

Od osnutka modernog Izraela 1948. godine, opstanak nacije duguje se njezinim vlastitim vojnim obranama. Sveti ostatak prepoznao je Jehovinu ruku u tim pobjedama, no one su izvojevanje naravnim sredstvima. To je doprinijelo nevjeri mnogih Židova. Njihovo je pouzdanje bilo u vlastitu snagu i u hvaljene Izraelske obrambene snage (IDF). No, Božje dopuštenje da neprijatelj tako duboko prodre u njihovu zemlju odnijelo je svaku pomisao da mogu preživjeti uz pomoć vlastitih “bojnih kola” i “konja”, koji simboliziraju njihovu modernu obranu. Oni će očito biti poraženi u invaziji.

No, sveti ostatak nikada nije položio svoje puno povjerenje u tu materijalnu obranu. Čak su i te rane vojne uspjehe ispravno pripisivali svom Bogu. Oni koji su polagali vjeru u vlastite vojne resurse, past će od ruke neprijatelja. Međutim, sveti ostatak pronašao je snagu i pouzdanje u imenu Jehovinu!

9 Stih: “Spasi, Jehova: Neka nas Kralj usliši kad ga zazovemo.”

Ovdje konačno imamo prepoznavanje Jehovinog pomazanog kralja. Ovaj stih ne samo da prenosi potpuno izbjavljenje od njihovog neprijatelja, već i konačno prepoznavanje njihovog istinskog Kralja i Mesije, te njegove moći, koje im uistinu otvara oči. Čini se da je ovaj posljednji stih paralela sa Zaharijom 12:10: “A na dom Davidov i na stanovnike Jeruzalema izlit ću duh milosti i molitve; i gledat će na mene koga su proboli; i naricat će za njim, kao što se nariče za sinom jedincem, i gorko će plakati za njim, kao što se gorko plače za prvorođencem.”

Božji sveti ostatak je vjerna jezgra prirodnog Izraela. Njihovo spasenje, zajedno s prethodno dovršenim spasenjem posljednjih članova Crkve, duhovnog Izraela, ostvarit će riječi apostola Pavla: “Tako će se spasiti sav Izrael: kao

Prorok Zaharija

što je pisano, sa Siona će doći Izbavitelj; on će odagnati bezbožnost od Jakova: I ovo je moj savez s njima, kad uklonim njihove grijeha” (Rimljanima 11:26, 27).

Ostavljen

„Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Daleko si od spasenja moga, od riječi mog vapaja. Bože moj, vičem danju, ali ne odgovaraš; i noću, ali nemam počinka” (Psalam 22:1,2). “Oko devete ure povikā Isus iza glasa: ‘Eli, Eli, lema sabahtani?’ To jest: ‘Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?’” (Matej 27:46 NIV).

Izravnim citiranjem Psalma 22:1, Isus je ukazao na to da su Davidove riječi bile proročanstvo njegovog konačnog iskustva. Unatoč osjećaju ostavljenosti, Isusova odanost Ocu ostala je neslomljena. Bogu se obratio s “Bože moj”

i zazvao Ga u pomoć.¹ Njegovo srceparajuće pitanje sugerira da nije razumio zašto ga je Bog ostavio. Kroz apostola Pavla, mi danas znamo zašto je to bilo potrebno.

“Premda je bio Sin, naučio je poslušnost iz onoga što je pretrpio; i postigavši savršenstvo, postao je začetnik vječnog spasenja svima koji mu se pokoravaju; proglašen od Boga velikim svećenikom po redu Melkisedekovu” (Hebrejima 5:8-10).

Isus je bio poslušan Ocu kroz nebrojena prošla doba. Ali poslušnost pod tako ekstremnim uvjetima dok je bio na Zemlji iskušala je njegovu odlučnost kao nikada prije. Njegovo nepokolebljivo pouzdanje i predanost Bogu postali su mjerilo za svakog vjernika. Oni potvrđuju da njihov vođa razumije borbe i želju da se ostane vjeran Bogu, čak i suočen s ekstremnim kušnjama. U stvarnosti, Otac nije ostavio Isusa. Uskrsnuo ga je u božansku narav, što je jasan znak Očeve ljubavi i odobravanja (Otkrivenje 5:12). No, to je iskustvo bilo nužno kako bi Isus postao

Isus, koji će umrijeti na križu

milosrdan veliki svećenik, sada sposoban omogućiti pomirenje.

“Stoga je u svemu morao biti sličan braći, da bude milosrdan i vjeran veliki svećenik u onome što se odnosi na Boga, kako bi prinio žrtvu pomirnicu za grijeh naroda. Jer u onome u čemu je i sam trpio i bio iskušavan, može pomoći onima koji su u kušnjama” (Hebrejima 2:17,18).

Iako danas razumijemo važnost stvaranja potpuno suosjećajnog velikog svećenika, kušnja u kojoj je bio naizgled napušten od Oca bila je najbolnija duševna tjeskoba koju je naš Gospodin ikada pretrpio. Puna cijena otkupljenja donijela je nezasluzenu patnju onome koji je nekoć bio tako visoko uzvišen. Isus je iskusio krajnosti života, od slave nebeskih dvora kao bliski pratilac samoga Boga, do grijehom opterećenog svijeta koji nije razumio niti cijenio njegovu urođenu čistoću.

Proklet Svaki Koji visi na Drvetu

Apostol Pavao otkriva još jedno načelo koje je demonstrirano ekstremnom kaznom koju je naš Gospodin pretrpio. “Krist nas je otkupio od prokletstva zakona, postavši za nas prokletstvom: jer pisano je: ‘Proklet je svatko tko visi na drvetu’” (Galaćanima 3:13).

Zakon na koji se apostol Pavao poziva nalazi se u Ponovljenom zakonu 21. “Ako tko sagriješi grijehom koji zaslužuje smrt, i bude osuđen na smrt, te ga objesiš na drvo: neka njegovo tijelo ne ostane preko noći na drvetu, nego ga svakako pokopaj istoga dana; (jer onaj tko je obješen, proklet je od Boga;) da ne oskrvneš svoju zemlju, koju ti Jahve, tvoj Bog, daje u baštinu” (Ponovljeni zakon 21:21, 23).

Prema tom zakonu, osuđenik bi prvo bio pogubljen, a njegovo mrtvo tijelo bi se zatim objesilo na drvo. Vješanje na drvo bilo je dodatno poniženje, rezervirano za najgore prijestupnike. Rimljani, međutim, nisu zahtijevali da osuđenik prvo bude pogubljen prije vješanja na drvo. Za njih je ekstremna patnja bila dodatak poniženju i konačnoj smrti.

(1) Ovo je jedino mjesto u svim njegovim riječima gdje se Isus svome Ocu obratio kao Bogu — što ukazuje na to da je tu odsutnost osjećao kao dio žrtve za grijeh.

Oslobađanje od adamovskog prokletstva zahtijevalo je žrtvu savršenog života. Smrt savršenog čovjeka, Isusa, bila je odgovarajuća cijena za Adama. Tri i pol godine Gospodinovog žrtvenog života bile su dodatni prinos za buduće grijeha svijeta tijekom Kraljevstva. No, Izrael je bio pod prokletstvom koje je zahtijevalo pomirenje, kao što je opisao apostol Pavao: “Krist nas je otkupio od prokletstva zakona, postavši za nas prokletstvom” (Galaćanima 3:13).

Time što je obješen na drvo, s Isusom se postupalo kao s krivcem pred Zakonom. Božanska pravda smatrala je smrt ovog istinski nevinog Židova pomirbenom cijenom koja će osloboditi Izrael od prokletstva. Uz to, tretiranje Isusa kao najgoreg prijestupnika bila je poruka čak i najprezrenijim grešnicima pod Zakonom da je Isus patio i za njih, te da se i oni mogu otkupiti. Isus nije mogao ponuditi više od toga. Koliko smo zahvalni što je bio voljan podnijeti tako ekstreman tretman i ostati postojan unatoč tome što jedno vrijeme nije razumio nužnost svoje napuštenosti.

Isus Pronalazi Utjehu

Dok je Gospodin trpio mučne bolove, njegov je um ostao aktivan, nalazeći utjehu u prisjećanju na Očevu vjernost.

Stihovi 3-5: “A ti si svet, ti koji stoluješ usred hvala Izraelovih. U tebe se uzdaše očevi naši: uzdaše se, i ti si ih izbavio. K tebi su vapili i bili spašeni: u tebe su se uzdali i nisu se postidjeli.”

Prisjećanje na prošle pobjede često pomaže u suočavanju s trenutačnim poteškoćama. Isus se sjetio Božje ruke u izbavljenju Izraela, prisjećajući se vremena kada je njihovo pouzdanje donijelo spas. Gospodinova vjera u Boga bila je nepokolebljiva unatoč izolaciji koju je proživljavao.

Ja Sam Crv

Isus je nastavio slušati ruganje i mržnju svojih neprijatelja. **Stihovi 6-8:** “A ja sam crv, a ne čovjek; ruglo ljudi i prezren od naroda. Svi koji me vide, rugaju mi se: razvlače usne, mašu glavom, govoreći: Oslonio se na Jehovu, neka ga on izbavi: neka ga spasi, ako mu omilje.”

Sentimentalnost opisana u šestom stihu vrlo je značajna. “Ja sam crv” ima dvostruko značenje. Prvo, opisuje zlobne osjećaje Gospodinovih neprijatelja. Za njih je on bio bezvrijedan, bespomoćan čovjek. “Pljuvali su na njega, uzimali trsku i udarali ga po glavi. A kad su mu se izrugali, svukli su s njega plašt, obukli mu njegove haljine i povelj ga da ga raspnu” (Matej 27:30,31).

Prorok Izaija preorekao je da na njemu neće vidjeti ni lika ni ljepote (Izaija 53:2). Apostol Pavao je potom

Isus, uskrišen iz mrtvih

opisao koliko je Isus mnogima bio beznačajan, rekavši da je bio “pogažen” i da su ljudi “krv Saveza smatrali nesvetom” (Hebrejima 10:29). Vidjeti Isusa kao crva izražava uvjerenje da njegova krv nije imala vrijednost. Za njih je to bila “nesveta stvar”.

No dublje se značenje može pronaći u riječi koju je David upotrijebio za “crv” (Strongov rječnik, 8438, *tola*). To nije uobičajena riječ kada se misli na običnu gujavicu (Strong, 7415, *rim-maw*). *Tola*, ili grimizni crv, vrsta je koja se nalazi na Bliskom istoku. U procesu rađanja, ženka crva *tola* pričvrsti se za drvo i položi jajašca pod zaštitnu ljušturu svog tijela. Njezino umiruće tijelo tada osigurava hranu njezinim potomcima. Izlučuje grimiznu tekućinu koja na drvetu ostavlja crvenu mrlju. U drevna vremena, grimizna se boja dobivala gnječenjem tog crva i struganjem tekućine s drveta. Ta se boja uvelike koristila u Šatoru sastanka za izradu zavjesa (Izlazak 26:1,31,36) i odjeće velikog svećenika (Izlazak 28:6,8,15,33). Tako je ta grimizna boja, koja predstavlja krv, prikladno istaknuta diljem Šatora sastanka.

Kako su se njezini ostaci sušili, pretvarali su se u bijelu, voštanu tvar. Svaka od ovih jedinstvenih značajki sugerira predivnu simboliku. Kao što je umirući grimizni crv dao život svojim potomcima, tako je i Gospodinova smrt bila osmišljena da donese novi život umirućem svijetu. Kao što je tijelo crva postalo hrana njezinim mladima, tako i simboli Spomen-svečanosti pokazuju kako postajemo di-onici Krista: “Isus uze kruh, blagoslovi ga i prelomi, dade ga učenicima i reče: ‘Uzmite, jedite; ovo je tijelo moje’” (Matej 26:26).

Ovaj je proces predivno opisao prorok Izaija. “Haide sada da se raspravimo, govori Jehova: ako grijesi vaši budu kao grimiz, pobijeljet će kao snijeg; ako budu crveni kao crvac (*tola*), postat će kao vuna” (Izaija 1:18).

Snažni Bašanski Bikovi

Stihovi 12, 13: “Ne udaljuj se od mene; jer nevolja je blizu; a nema nikoga da mi pomogne. Opkoliše me mnogi junci: okružiše me snažni bikovi bašanski. Razvališe na me svoja usta, kao lav koji razdire i riče.”

Bašan je bio plodno područje istočno od rijeke Jordan, poznato po dobro uhranjenoj stoci. Bašanski bikovi prikladno predstavljaju moćnike koji su manipulirali Isusovom smrću. Nježni Božji jaganjac sada se osjećao usamljenim pred ovim bijesnim bikovima. Čist i nevin čovjek trpio je njihove zlobne klevete i poglede pune mržnje. Ti su muškarci također prikazani kao lavovi koji razdiru i riču. Ovaj prikladan opis otkriva stvarni utjecaj iza njihovih zlih riječi i djela.

“Budite trijezni, bdijte; jer vaš protivnik đavao, kao ričući lav, obilazi tražeći koga da proždere” (1. Petrova 5:8).

Sotona nije uspio poraziti Isusa kroz iskušenja u pustinji niti ga iskvariti tijekom njegove službe. No sada, dok je Isus trpio agoniju na križu, Sotonin je osjećaj pobjede možda bio potpun. Ali nasreću, bio je kratkog vijeka, jer je Isus uskrsnuo iz mrtvih nekoliko dana kasnije.

Probodoše mi Ruke i Noge

Stihovi 14-21: “Kao voda razlih se, i rastaviše se sve kosti moje: srce moje posta kao vosak; topilo se u meni. (15) Snaga se moja sasušila kao crijep; i jezik moj prijanja uz čeljust moju; i bacio si me u prašinu smrtnu. (16) Jer opkoliše me psi: zbor zlikovaca me okružio; probodoše mi ruke i noge. (17) Mogu prebrojiti sve svoje kosti; oni me gledaju i zure u mene. (18) Razdijeliše moje haljine među sobom, i za moju odjeću baciše kocku. (19) Ali ti, o Jehova, ne budi daleko; O ti, snago moja, pohitaj mi u pomoć. (20) Izbavi dušu moju od mača, jedinu moju od moći pasje. (21) Spasi me iz usta lavljih; da, od rogova bivoljih ti si me uslišio.”

Ove riječi prenose krajnju agoniju koju je Isus morao podnijeti. “Doista, nikada tuge nisu bile nalik njegovim tugama... bič i koplje, i trnova kruna. ... Tko može slušati o duši tako napaćenoj da se razlijeva kao voda, dok su sve kosti njegova tijela iščašene, a zatim gledati Isusa prikovanog na križ, i kako samo podizanje... iščašuje, iako ne lomi, kosti njegova svetog tijela ... I zar Isus nije bio isušen, dok mu se jezik lijepio za nepce, kada je rekao: ‘Žedan sam.’ Ukratko, u svim okolnostima, u njegovim udarcima, patnjama, raspeću, umiranju i smrtnoj prašini u koju je bio bačen, da je prorok [David] bio u Pilatovoj dvorani i na brdu Kalvariji, jedva da bi mogao napraviti točniji portret Jaganjca Božjeg od onoga kojeg je ovdje načinio” (Robert Hawker, anglikanac, 1753.-1857.).

Isus je Abrahamovo sjeme

visio na križu. Iako nijedna kost nije bila slomljena (Ivan 19:36), biti “iščašenih kostiju” opisuje dodatnu, nezamislivu agoniju.

Skinuvši Isusa i bacivši kocku za njegovu haljinu, zanezarili su onoga koji će im pokriti grijeha poput odjeće. Jednoga će dana ti ljudi, Židovi i Rimljani, shvatiti kontrast između onoga što su učinili Gospodinu i onoga što je Gospodin učinio za njih.

Naviještat ću ime Tvoje Braći Svojoj

Stihovi 22-24: “Naviještat ću ime tvoje braći svojoj: usred skupštine ću te hvaliti. (23) Vi koji se bojite Jehove, hvalite ga; sve sjeme Jakovljevo, proslavite ga; i bojte ga se, sve sjeme Izraelovo. (24) Jer on nije prezreo ni odbacio muku nevoljnika; niti je sakrio lice svoje od njega; nego kad je zavapio k njemu, uslišio ga je.”

Isus je razumio da će njegov život i nadolazeća smrt biti primjer koji ćemo mi slijediti. Njegova spremnost da izdrži svaku kušnju, bez obzira na cijenu, imala je posvećujući utjecaj na iskrene vjernike i navodi one koji cijene njegovu žrtvu da hvale Boga (Hebrejima 2:11,12).

Gospodinova “braća” uključuju i narod Izraela, jer će i oni imati priliku pokajati se i tugovati zbog svog grešnog ponašanja. “A na dom Davidov i na stanovnike Jeruzalema izlit ću duh milosti i molitve; i gledat će na mene koga su proboli; i naricat će za njim, kao što se nariče za sinom jedincom” (Zaharija 12:10).

Krotki će se Nasititi

Stihovi 25-28: “Od tebe će biti hvala moja u velikoj skupštini: izvršit ću zavjete svoje pred onima koji ga se boje. (26) Krotki će jesti i nasititi se: hvalit će Jehovu oni koji ga traže: srce će vam živjeti do vijeka. (27) Svi krajevi svijeta sjetit će se i obratiti se Jehovi: i sva će se plemena narodna pokloniti pred tobom. (28) Jer Jehovino je kraljevstvo: i on je vladar među narodima.”

Isus je gledao u budućnost i blagodati koje će donijeti njegov život i smrt. “Velika skupština”, njegova Crkva Evandeoskog doba, razumjet će kako je svaki aspekt Isusova života bio primjer posvećenja. I svijet će ga se uskoro “sjetiti” i obratiti se Ocu te Ga prepoznati kao svog velikog vladara. Isus će uskoro tu nadu pretvoriti u stvarnost.

Narodi će Doći

Stihovi 29-31: “Svi moćnici zemaljski jest će i pokloniti se: svi koji silaze u prah padnut će pred njim: i nitko ne može sačuvati na životu vlastitu dušu. (30) Potomstvo će mu služiti; o Gospodinu će se pripovijedati budućem naraštaju. (31) Oni će doći i naviještati njegovu pravednost narodu koji će se roditi, da je on to učinio.”

Bogati, moćni i svaki knez i kralj više neće častiti svoje bogatstvo i moć. Sklad s Bogom bit će dragocijeniji od ičega što su nekoć posjedovali. Abrahamovo potomstvo naviještati će Njegovu pravednost svakom naraštaju, i čovječanstvo će konačno doći do spoznaje Božje ljubavi i neizmjerne vrijednosti Isusa Krista.

Dovršeno je

Gospodinove posljednje riječi prije smrti dolaze iz Psalma 31. “U tvoje ruke predajem duh svoj: ti si me otkupio, o Jehova, Bože istine” (Psalam 31:5). “I povika Isus iz glasa: ‘Oče, u tvoje ruke predajem duh svoj!’ To rekavši, izdahnu” (Luka 23:46, RVIC). “Kada je dakle Isus uzeo ocat, reče: ‘Dovršeno je!’ i pognuvši glavu, predade duh” (Ivan 19:30, RVIC).

“U tvoje ruke predajem duh svoj.” Riječ “predajem” (Strong, 3908, *paratithemi*) znači “izložiti ili pohraniti”. Vrijednost njegovog bezgrešnog života stavljena je u ruke pravde i jednoga će dana poništiti izvorni grijeh, te ponovno omogućiti vječni život. Vrijednost tog jednog života ne može se precijeniti. Djelo koje mu je Otac povjerio da ga ispuni bilo je “dovršeno” (Strong, 5055, *teleo*, završiti), a s njime i naslijeđe vjere koje će trajati za sve generacije.

Dok je Ivan stajao pokraj Marije i ostalih podno križa, nisu razumjeli značenje njegovih posljednjih riječi. Ali danas, mi možemo cijeliti koliko je doista bio potpun njegov prinos. Sada razumijemo predivnu perspektivu koja stoji pred ljudskom obitelji. Možemo li i mi učiniti išta manje od toga da Bogu nastavimo prinositi svoje malo “sve”?

— Br. Tom Ruggirello

Psalam 45

„Sva je slavna kći kraljeva iznutra, haljina joj je zlatom tkana; u vezenim haljinama vode je kralju, a za njom idu djevice, njezine družice” (Psalam 45:13-14, prema standardnim prijevodima, osim ako nije drugačije naznačeno).

Uvod

Psalam 45 započinje uputama: “Zborovodi. Po napjevu ‘Ljiljani’”. Poučna pjesma (Maskil). Sinova Korahovih. Pjesma ljubavi.” U engleskom prijevodu Kralja Jakova, umjesto riječi “Ljiljani”, koristi se hebrejska riječ Shoshanim. Ovaj se izraz može odnositi

na glazbenu melodiju ili stil, a možda i na instrument sa šest žica koji podsjeća na ljiljan. Neki su također sugerirali da se referenca odnosi na glazbene instrumente, što bi mogle biti flauta i harfa, na kojima treba svirati tiho i s jasnim izričajem.

Riječ “**Maskil**” (ili “Maschil”) znači poučavati ili promišljati o dubljem značenju psalma koji je uglazbljen. Izraz *Maschil* pojavljuje se na početku 13 psalama. Spominjanje “**sinova Korahovih**” može se pratiti unazad do pobune protiv Mojsija koju je podigao Korah, Levijev potomak, u Knjizi Brojeva 16. Međutim, u Brojevima 26:11 stoji da Korahovi sinovi nisu izginuli, dok su Korah i njegovi sljedbenici uništeni. Korahovi su sinovi postali vratari i glazbenici u Šatoru sastanka, a kasnije i u Hramu.

Tema Psalma 45

Opća simbolička tema ovog psalma je odnos između Isusa Krista i njegove Crkve, prikazan kao odnos Mladoženje i Nevjeste. Govori o Isusu kao Kralju kada prima Jehovin blagoslov i vlast, s moći da podloži sve koji mu se protive. Ovaj se psalam prvenstveno odnosi na Doba Kraljevstva, s naglaskom na Krista i njegovu Crkvu, iako također odaje priznanje Jehovi.

Davidovo Nadahnuće Da Zapiše Ono Što Mu Je Na Srcu (1. Stih)

Kralj David započinje riječima: “Moje srce buja dobrim riječima; svoje stihove posvećujem kralju; jezik mi je kao pisaljka vješta pisara.” Ovdje je David presretan zbog iščekivanja i Božjeg nadahnuća da zapiše stvari koje su mu na srcu. Slično nadahnuće da svoje osjećaje pretoči u riječi može se pronaći ranije, u Psalmu 39:4, kada proglašava: “srce mi je usplamtjelo u grudima. Dok sam razmišljao, oganj je planuo; tada sam progovorio

svojim jezikom.” David je želio izraziti radosnu poruku koju je možda primio u snu ili jednostavno u trenutku nadahnuća. Spominjanje “kralja” u 1. stihu vjerojatno se odnosi na Isusa.

Isus Zauvijek Prima Božji Blagoslov (2. Stih)

U 2. stihu, David opisuje Isusa na sljedeći način: “Ti si najljepši među sinovima ljudskim; milina je prosuta po tvojim usnama; stoga te Bog blagoslovio zauvijek.” Početak ovog stiha odnosi se na Isusa tijekom njegovog zemaljskog hoda. Frazu “milina je prosuta po tvojim usnama” potvrđuje Luka 4:22 kada su mu “svi [u sinagogi] povlađivali i divili se milim riječima koje su tekle iz njegovih usta”. Kada su farizeji poslali stražare da uhite Isusa, Ivan 7:46 citira stražare kako govore glavarima svećeničkim i farizejima: “Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!” Izjava, “Bog te blagoslovio zauvijek”, ukazuje na Isusovo uzdignuće daleko iznad anđela zbog njegove odanosti Ocu, koji ga je uskrisio da sjedi s Njegove desne strane za cijelu vječnost.

Isus Vlada Zemljom S Veličanstvom I Moći (Stihovi 3–5)

“Pripaši mač o bedro svoje, o silni, u svojoj slavi i veličanstvu! U svom veličanstvu pobjednički jaši u obranu istine i pravde; neka te tvoja desnica nauči strašnim djelima!” (stihovi 3-4). Ove riječi ukazuju na Mesiju, koji moći, slavom i veličanstvom pobjeđuje svaki otpor

Kralj David

svojoj pravednoj vladavini u Tisućljetnom dobu ili Dobu Kraljevstva. S mačem uz bok u koricama, on jaše na svom konju, spreman njime zamahnuti desnicom moći.

Peti stih nastavlja s temom uništavanja njegovih neprijatelja: “Tvoje su strelice oštre u srcu kraljevih neprijatelja; narodi padaju pod tobom.” Ova slika Isusa kako veličanstveno jaše podsjeća na Otkrivenje 19:11-16, kada Isus i proslavljena Crkva jašu na bijelim konjima kako bi pokorili narode i buntovne ljude. “Tada vidjeh nebo otvoreno, i gle, bijeli konj! ... nebeske vojske, odjevene u fini lan, bijel i čist, slijedile su ga na bijelim konjima. Iz njegovih usta izlazi oštar mač kojim će udariti narode, i on će njima vladati željeznom palicom.”

Ovaj izraz “**željezna palica**” također se koristi u Psalmu 2:9: “Razbit ćeš ih željeznom palicom i razmrskat ih kao lončarevu posudu”, te u Otkrivenju 2:27: “I vladat će nad njima željeznom palicom, kao što se razbijaju glinene posude.” Narodi koji padaju pod Krista u 5. stihu također se mogu protumačiti kao ljudi koji padaju pred Kristovim strelicama istine u poslušnosti, podložnosti i strahopoštovanju. Neki komentatori su, međutim, sugerirali da je “kralj” u 5. stihu Jehova Bog, a ne Krist, uz objašnjenje da se Krist, kao Kralj, “bori za nadređenog Kralja.”

Božanska Vladavina Isusa U Kraljevstvu I Nakon Njega (Stihovi 6-9)

Za 6. stih, engleski prijevod RSV kaže: “Tvoje božansko prijestolje stoji u vijekove vijekova. Tvoje kraljevsko žezlo je žezlo pravičnosti.” Prijevod Kralja Jakova navodi: “Tvoje prijestolje, o Bože, stoji u vijekove vijekova”, dok mazoretski tekst i Leeserov prijevod navode: “Tvoje prijestolje, dano od Boga.” Zbog ovih različitih prijevoda, početak ovog stiha može se protumačiti kao da se odnosi na Isusa ili na Jehovu, u razdoblju nakon Tisućljetnog doba ili Doba Kraljevstva.

Međutim, čini se da apostol Pavao u Poslanici Hebrejima 1:8 ovdje prepoznaje Isusa. Osim toga, ako se sagleda zajedno sa 7. stihom, odlomak se jasno odnosi na Isusa: “Ljubiš pravednost, a mržiš bezakonje. Stoga te Bog, tvoj Bog, pomaza uljem radosti više nego tvoje drugove.” Božje pomazanje jasno ukazuje na Isusa. Biti pomazan uljem radosti iznad svojih drugova podsjeća na Mojsijevo pomazanje Arona (iznad ili “više od” njegovih sinova) u Izlasku 29:7 i Levitskom zakoniku 8:12. Isto tako, podsjeća i na to kada je Samuel pomazao Davida u 1. Samuelovoj 16:13 (bio je pomazan iznad ili “više od” svoje ostale sedmorice braće).

Psalam 133:2 opisuje ulje koje teče niz Aronovu bradu do ovratnika njegovih haljina. Ovaj opis “dragocjenog ulja” koje teče niz bradu uspoređuje se s braćom koja žive zajedno u jedinstvu u Psalmu 133:1. To nas također može

Isus jaše s autoritetom

podsjetiti na važnost težnje za jedinstvom i zajedništvom među braćom u Kristu.

Psalam 45, stihove 6 i 7, citira apostol Pavao u Hebrejima 1:8-9, ali u 8. stihu on dodaje: “A o Sinu kaže”, što ponovno ukazuje na Isusa. Od uvodnog stiha u Hebrejima 1, Pavao govori o Isusu. U 10. stihu, Jehova se smatra arhitektom, a Isus njegovim “vještim graditeljem” (ili “majstorom”), kako je opisano u Izrekama 8:30. Hebrejima 1:13 kaže: “Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje tvojim nogama.” Ovaj stih opisuje kako su Isusovi neprijatelji stavljeni pod njegove noge, te ima isti smisao kao i Psalam 45:5 kada “narodi padaju pod tobom” — i oni su pod njegovim nogama.

Osmi stih zatim opisuje mirise Isusovih haljina. “Sve tvoje haljine mirišu na smirnu, aloju i kasiju. Iz dvorova od bjelokosti vesele te žičani instrumenti.”

Smirna ima opor miris te služi za kađenje i kao konzervans. Smirna je također gorka okusa i opisuje gorka iskustva.

Aloja se koristila pri pokopu, ali ima i ljekovita svojstva, jer se listovi aloje mogu koristiti za liječenje opeklina. Mješavina smirne i aloje od stotinu libri (oko 30 kilograma) upotrijebljena je za pomazanje Isusova tijela (Ivan 19:39).

Kasija se dobiva iz unutarnje kore drveta kasije, srodna je cimetu i ima određene zdravstvene prednosti. Smatra se da kasija simbolizira Isusovu sposobnost da izvrši Očevu volju i naume.

Deveti stih: “Kćeri kraljeva su među tvojim dvorskim damama; tebi zdesna stoji kraljica u zlatu ofirskom.” “Kraljica u zlatu ofirskom” prikazuje Nevjestu Kristovu ili Crkvu s njegove desne strane. Tko su onda “kćeri kraljeva”? Obratite pozornost na to da se u ovom odlomku spominje više kćeri i više kraljeva. Jedna je mogućnost da se “kraljevi” odnose na carstva, sile ili zemaljska kraljevstva. Daniel 2:44 navodi: “A u dane onih kraljeva Bog nebeski podići će kraljevstvo koje se nikada neće razoriti... Ono će smrviti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati do vijeka.” To se odnosi na kraljevstva ovoga doba koja će biti srušena i zamijenjena Božjim kraljevstvom. Daniel 7:17-18 to potkrepljuje slikom Krista i njegove Crkve koji zamjenjuju zemaljske sile: “One četiri velike zvijeri četiri su kralja koji će se dići na zemlji. Ali će sveci Svevišnjega primiti kraljevstvo i posjedovat će kraljevstvo do vijeka, u vijekove vijekova.”

“Zlato ofirsko” na kraju Psalma 45:9 također se spominje u 1. Kraljevima 10:11 (“Hiramovo brodovlje, koje je donosilo zlato iz Ofira”) i u Jobu 22:24 (“ofirsko zlato među kamenjem u koritu potoka”). **Ofir** je bio regija, možda u Arabiji, istočnoj Africi ili Indiji, poznata po svom bogatstvu, posebno po zlatu i dragom kamenju.

Kći Ostavlja Svoj Narod I Obitelj Zbog Kralja (Stihovi 10-12)

Stihovi 10-11 upozoravaju kćer da pažljivo poslušaj ono što će se reći te kako da se ponaša pred kraljem: “Čuj, kćeri, pogledaj i prigni uho svoje; zaboravi svoj narod i dom svoga oca; i kralj će žudjeti za tvojom ljepotom. Budući da je on tvoj gospodar, pokloni mu se.” Savjet da ostavi svoj narod sugerira toliko odanost da bi napustila zemaljska prijateljstva i obiteljske veze kako bi bila sa svojim Kraljem.

Ovi stihovi možda mogu imati dvostruko ispunjenje: jedno za naravni Izrael, a primarno za Crkvu ili **Malo stado**. U Starom zavjetu narod Izraela često se naziva “kćeri”, kao u 2. Kraljevima 19:21: “Djevica, kći sionska... kći jeruzalemska.” Izaija 62:11-12 hrabri Izrael: “Recite kćeri sionskoj: ‘Evo, dolazi tvoje spasenje; evo, s njim je njegova nagrada, a njegova plaća pred njim.’ I zvat će se Sveti narod, Otkupljenici Gospodnji.” “Kći sionska” odnosi se na izraelski narod, a u 11. i 12. stihu njihovo će “spasenje” biti potpuno ostvareno spašavanjem Svetog Ostatka iz Jakovljeve nevolje.

Kada se ovi stihovi primijene na Malo stado, Psalam 45:10 joj savjetuje da zaboravi svoj narod. To priziva u

Kristova Nevjesta

sjećanje Isusove riječi iz Mateja 10:37: “Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan.” Jedanaesti stih govori kćeri da se pokloni kralju ili gospodaru (Kristu). Ovo opisuje odnos između Nevjeste (Malo stado) i Mladoženje (Krista). Upravo je to onaj odnos Nevjeste koji naravni Izrael nikada nije imao i koji pruža primarnu proročansku primjenu na Malo stado.

Dvanaesti stih govori o primamljivanju Tira. “Narod Tira [kći tirska u KJV] tražit će tvoju naklonost darovima, najbogatiji u narodu sa svakojakim bogatstvom.” Narod ili kći Tira predstavlja Sotonino kraljevstvo i uključuje lažnu crkvu. Tir će mamiti istinitu crkvu darovima kako bi je omeo i naveo na iskušenje da slijedi lažnu crkvu.

Grad Tir bio je poznat po svom bogatstvu i pomorskoj trgovini. U Mateju 11:21-22 i Luki 10:13, Tir se spominje kao nepokajnički grad. Ezekiel 28 govori o uništenju Sotoninog kraljevstva koje je predstavljeno Tirom. “Sine čovječji, reci knezu tirskom, Ovako govori Gospodin Bog: ‘Zato što ti se srce uzoholilo te si rekao: Ja sam bog, sjedim na sjedištu bogova’” (2. stih). Grad Tir predstavlja lažnu crkvu kroz cijelo Evandeosko doba. U 8. stihu Gospodin kaže: “Baciće te u jamu, i umrijet ćeš smrću probodenih.”

Izjednačavanje samog Sotone s kraljem Tira pojašnjeno je u Ezekielu 28:12, 13 i 15. “Sine čovječji, zapjevaj tužaljku nad kraljem tirskim. ... Ti si bio pečat savršenstva, pun mudrosti i savršen u ljepoti. (13) Bio si u Edenu, vrtu Božjem... (15) Bio si besprijekoran na svojim putovima od dana kada si stvoren, sve dok se u tebi nije našlo bezakonje.” Konačno, 19. stih opisuje uništenje Sotone: “Došao si do strašnog kraja i više te neće biti do vijeka.”

Princeza Je Sa Svojim Djevicama Družicama Dovedena Pred Kralja (Stihovi 13-15)

Stihovi 13 i 14 opisuju princezu i njenu povorku dok je vode kralju. “Sva je slavna princeza u svojoj odaji, haljina joj je zlatom tkana; u vezenim haljinama vode je kralju, a za njom idu djevice, njezine družice, kao njena pratnja.” Princeza, ili kraljeva kći (prema KJV), predstavlja Malo stado ili Crkvu (Kristovu Nevjestu) koja se dovodi kralju (Kristu) zajedno s djevicama družicama (koje slijede princezu). Zlatom tkane haljine predstavljaju božansku prirodu. “Djevice družice” u 14. stihu mogu se usporediti s “ludim djevicama” u prisposobi o mudrim i ludim djevicama u Mateju 25:2. One su **Veliko mnoštvo** (Velika družina), koje se u Otkrivenju 7:9 prepoznaje kao pratitelji i sluge Crkve.

Petnaesti stih potom opisuje atmosferu koja okružuje sudionike povorke: “S radošću i veseljem ih vode dok ulaze u kraljevu palaču.” Oni su pozdravljeni s oduševljenjem i dobrodošlicom dok koračaju prema ulazu u kraljevu palaču. Neki su komentirali da ovaj stih sugerira kako Veliko mnoštvo neće biti na samom vjenčanju, već će biti prisutno kasnije, na velikoj gozbi.

Očevi Iz Davnina Bit će Postavljeni Za Knezove Po Svoj Zemlji (Stihovi 16-17)

Završetak 45. psalma glasi: “Mjesto očeva tvojih bit će tvoji sinovi; postaviti ćeš ih za knezove po svoj zemlji” (16. stih). “Očevi” su drevni patrijarsi — kao što su Abraham, Izak, Jakov, Mojsije, Gideon, David, itd. Mnogi od njih su “očevi” Židova, ali uključuju i ljude vjere prije Abrahama, kao i mnoge žene. Kristova Nevjesta učinit će patrijarhe “knezovima po svoj zemlji” i oni će postati sinovi (ili djeca) Kristove Nevjeste. Oni će uskrsnuti kao tjelesna bića na zemlji.

Poglavlje se zatvara sa 17. stihom: “Učinit ću da se tvoje ime slavi u svim naraštajima; stoga će te narodi

Vjerni iz Starog zavjeta

hvaliti u vijekove vjekova.” Pravedni ljudi na zemlji hvaliti će Isusa Krista u Kraljevstvu i “zauvijek” u vjekovima koji dolaze.

Sažetak

U ovom je psalmu kralj David presretan i nadahnut da piše iz srca. Zatim proročki opisuje kako Isus prima Božji vječni blagoslov. Psalam se potom nastavlja opisom Isusa koji od Boga prima veličanstvo i moć da podloži sve koji mu se u Kraljevstvu usprotive. Njegova je moć opisana kao strelice koje probadaju srce njegovih neprijatelja dok oni padaju pod njim. Njegovo božansko prijestolje stoji zauvijek. Kralj (Isus) prima ulje za pomazanje, mirise i kraljevska obilježja u palači. Kći zatim napušta svoje svjetovne prijatelje i obitelj kako bi bila s kraljem. Princeza (Kristova Nevjesta) je, zajedno sa svojim družicama, dovedena kralju na vjenčanje. Konačno, drevni patrijarsi bit će knezovi na zemlji, a pravednici na zemlji zauvijek će slaviti Kristovo ime. Kakva li nas samo blagoslovljena budućnost očekuje!

— Br. Jeff Earl

Crkva Na Kraju Evandeoskog Doba

„Bog nam je utočište i snaga, vrlo prisutna pomoć u nevolji” (Psalam 46:1, tekštovi prema ASV).

Iako je Psalam 46 izvorno imao primjenu na Božju zaštitu Izraela, čini se da ima i mnogo širu proročansku i simboličnu primjenu na iskustva crkve na kraju Evandeoskog doba. Dotiče se nereda u svijetu neposredno prije uspostave zemaljske faze Kristovog Kraljevstva. Također pruža snažno ohrabrenje članovima “stopala” (posljednjim članovima) crkve u to vrijeme.

1. Stih

“Bog nam je utočište i snaga, vrlo prisutna pomoć u nevolji.”

Ova proročanska pjesma započinje snažnim podsjetnikom da u svim kušnjama Bog nije samo izvor sigurnosti i snage, On je “naš” izvor. To podrazumijeva povjerenje i bliskost s Njim, što proizlazi iz potpunog posvećenja vršenju Njegove volje. Njegova prisutnost pastirski će nas voditi i usmjeravati u vremenima nevolje. Psalmist primjećuje da On nije samo prisutan, već je vrlo prisutan! Ovo je jedini put da se taj izraz koristi u hebrejskim spisima. Skladatelj se možda sjetio obećanja iz Mojsijevih riječi: “Jer koji to veliki narod ima boga tako blizu sebe kao što je Jehova, Bog naš, kad god ga zazovemo?” (Ponovljeni zakon 4:7).

Ako je Jehovino obećanje drevnom Izraelu tako snažno, koliko je tek snažnije onima koji su začeti svetim Duhom i dovedeni u Božju obitelj kao Njegovi sinovi! On je uvijek blizu i uvijek će čuti molbe svoje djece.

Nužna ovisnost o Bogu podrazumijeva da mi to ne možemo učiniti sami. Tijelo nije od pomoći. Ali naš ljubljani nebeski Otac može pomoći i želi pomoći. Pozvani smo zazivati ga uvijek, a posebno u vremenima nevolje.

Bog je opisan kao “utočište” u vremenu nevolje. Budući da je “utočište” mjesto, netko bi se mogao zapitati kako Bog može biti mjesto. To je objašnjeno u 91. Psalmu, stihovima 1 i 2: “Tko prebiva u skrovištu Višnjega, počivat će u sjeni Svemogućega. Reći ću Jehovi: On je moje utočište i moja utvrda; moj Bog, u koga se uzdam.”

Ovdje je skrovište pod sjenom Svemogućega. To podrazumijeva održavanje bliskosti, blizine Bogu. Posljedično, obećanje zaštite zahtijeva intiman hod s Bogom.

Dva teksta u Novom zavjetu potvrđuju ovaj zahtjev: (1) “Približite se Bogu i on će se približiti vama” (Jakov-

ljeva 4:8). Ovo je možda najizravnije obećanje bliskosti; to je recipročan odnos gdje je vaš pomak prema Njemu dočekan Njegovom prisutnošću. (2) “Evo, stojim na vratima i kucam: ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom” (Otkrivenje 3:20).

Ovaj predivan prikaz Isusove druge prisutnosti u laodicejskom razdoblju crkve daje nam do znanja da moramo otvoriti vrata prepoznavanja. Kroz Isusa, naš Bog je “vrlo prisutan”. Tek tada možemo “večerati” s našim Gospodinom. Upravo je ta duhovna hrana ono što pruža obećanu snagu u vremenu nevolje.

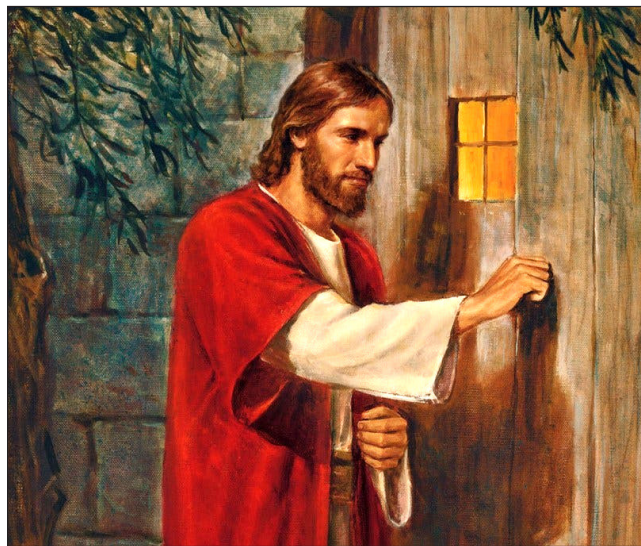
Stihovi 2 i 3

“Zato se nećemo bojati, premda se zemlja promijeni, i premda se planine zatresu u srce mora; premda vode njegove buče i pjene se, premda se planine tresu od njegove bujanja. Sela.”

“Zato”, jer je Bog naše utočište, nećemo se bojati. Mnogo straha proizlazi iz neznanja onoga što slijedi. Taj strah od budućnosti stvara lošu osnovu za mnoge odluke i izbore koje svijet donosi. Ali za crkvu, mi znamo da Bog poznaje budućnost, kao što je izraženo u kratkoj pjesmi:

Ne znamo što donosi sutra,
Ali znamo tko drži sutra!

Dakle, dok gledamo rušenje ovog sustava, mi se ne bojimo, jer nam je Bog već govorio o tome. Mi to očekujemo!

Isus stoji pred vratima i kuca.

Znamo da je to nužan preduvjet za potpunu uspostavu Božjeg Kraljevstva na zemlji.

“Zemlja”, sadašnja i stabilnija organizacija društva, se raspada. ASV prevodi to s “premda se zemlja promijeni”. Koliko smo samo promjena u društvu vidjeli! Ta promjena nije na dobro. Stabilne institucije, filozofije, zakoni i običaji, sve se to mijenja. Oni se kvare, a posljedične podjele u društvu ga razdiru.

Ovo kidanje tkiva društva mržnjom i nepovjerenjem utječe na vlade u njihovoj samoj srži. To su “planine” koje se tresu. Baš kao što će potres uzdrmati građevine do propasti, tako će se i ova vladina kraljevstva uzdrmati u moru anarhije.

U Svetom pismu riječ “more” ne koristi se samo kao naziv za vodenu površinu, već i simbolično, predstavljajući bezakono, nemirno, nezadovoljno čovječanstvo. U svom velikom proročanstvu (Luka 21:5-36) naš Gospodin Isus govori nam da će u vremenu nevolje, kojim će biti uvedeno Tisućljetno doba, more i valovi bućati. Ovdje će se simbolične planine, ili kraljevstva zemlje, srušiti, preplavljena simboličnim morem, u oluji promjena.

Ovo potresanje svih naroda (usporedi Hagaj 2:7) donosi promjene na svim društvenim razinama. Ilija je u 1. Kraljevima 19:11, 12 svjedočio ovom proročanskom raspadu društva. “A on mu reče: Izadi i stani na gori pred Jehovom. I gle, Jehova prođe, a velik i jak vjetar razdiraše planine i lomije stijene pred Jehovom; ali Jehova ne bijaše u vjetru: a poslije vjetra potres; ali Jehova ne bijaše u potresu: a poslije potresa oganj; ali Jehova ne bijaše u ognju: a poslije ognja tih i tanan glas.”

U proročkoj simbolici, vjetar se često koristi za predstavljanje rata. Potres je simbol revolucije. Oganj je simbol anarhije. Rat je međunarodni sukob. Revolucija je nacionalni raspad. A anarhija je lokalni nered. Prevratanje sadašnjeg poretka probija se kroz svaku od ovih društvenih razina, od međunarodne preko nacionalne do lokalne. U konačnici, klasa “mora” donosi promjenu u svaki dio društva.

Zanimljivo, čitamo: “I vidio sam novo nebo i novu zemlju: jer su prvo nebo i prva zemlja prošli; i mora više nema” (Otkrivenje 21:1). U Kristovom Kraljevstvu, klasa “mora” će postupno nestati kako bi je zamijenilo stabilno kraljevsko društvo. Više neće biti skupine bezakonih i nemirnih ljudi, nezadovoljnog čovječanstva. Ali trebat će vremena da ljudi prihvate pobožna načela i integriraju se u novu zemlju. “Tih i tanan glas” će u konačnici prevladati i mir će se proširiti planetom.

Ključna, praktična lekcija za nas je da se ne bojimo ovih stvari. Vidimo rastući gnjev u “vodama”, masama čovječanstva. Gledamo propadanje u našim gradovima. Promatramo mržnju i frustraciju u masama zbog percepciji

More i valovi buće.

je rasne jednakosti i ekonomskih prilika. Osjećamo njihov gnjev zbog korupcije među njihovim izabranim vođama. Čujemo njihovo “bućanje” zbog patnje siromašnih dok bogati žive luksuznim i dekadentnim načinom života.

Tekst nam govori da se “*planine tresu od njegova bujanja*”. To ukazuje da građanske vlasti predstavljene u “planinama” primjećuju porast nezadovoljstva u narodu i to ih plaši. Politički vođe manipuliraju društvenim poretkom kako bi zadržali svoju kontrolu i moć. Oni ovisе o suradnji stanovništva. Kada se ljudi počnu buniti protiv njihove vladavine, oni to shvaćaju kao ozbiljnu prijetnju.

Jedan od pokazatelja da ovi bogati i moćni vođe vide ovu egzistencijalnu prijetnju jest rast industrije “bijega”. Godine 2017., medijski teoretičar Douglas Rushkoff pozvan je da govori tehnološkim rukovoditeljima u jednom ekskluzivnom odmaralištu o digitalnoj budućnosti. Kad je stigao, dnevni se red u potpunosti promijenio — petorica bogataša zasula su ga pitanjima o temi “Aljaska protiv Novog Zelanda”, misleći pritom na to gdje bi trebali smjestiti svoje bunkere za ono što su nazvali “Događajem”.¹ “Događaj” je postao njihov eufemizam za “ekološki kolaps, društvene nemire, nuklearnu eksploziju, solarnu oluju, nezaustavljivi virus ili zlonamjerni računalni napad koji sve uništava”.²

“Planine” su svjesne nadolazećeg društvenog, vjerskog, političkog i ekonomskog kolapsa. Njihov pokušaj

(1) www.vice.com/en/article/billionairesarebuildingluxurybunkers-to-escape-doomsday

(2) www.scmp.com/magazines/style/luxury/article/3194343/inside-luxury-doomsday-bunkers-worlds-richest-billionaires

Rijeka života teći će u Kraljevstvu.

pronalaska skrovišta koja će ih izolirati od tog sukoba će propasti (Hošea 10:8, Luka 23:30).

Ali braćo, to su njihovi problemi — politički, društveni, ekonomski ili vjerski. To nisu naši problemi, barem ne još. Mi stojimo odvojeni i po strani od previranja ovog svijeta. Iako smo tužni zbog svega toga, mi se ne bojimo. Znamo nešto što oni ne znaju. Predivna budućnost i zora čekaju nas nakon ove mračne noći grijeha i smrti.

4. Stih

“Ima rijeka, čiji tokovi vesele Božji grad, sveto mjesto šatora Višnjega.”

Nemirna mora i bučne vode sada su u suprotnosti s mirnom slikom u ovom obećanju slavne budućnosti. Umjesto kaosa, vidimo tihu rijeku, miran potok koji donosi veselje. To je metafora Božje Riječi, osvježavajućeg izvora istine i milosti. Riječi Svetog pisma su inspirativne i ohrabrujuće, one vesele “Božji grad”.

Što je to “Božji grad”? To je Crkva, tijelo Kristovo, nazvana Novi Jeruzalem u Otkrivenju 21:2.

Ovaj izraz nalazi se na još jednom mjestu u Svetom pismu, u Psalmu 87, koji je još jedna proročanska pjesma. “Jehova ljubi vrata Siona više nego sve stanove Jakovljeve. Slavne se stvari govore o tebi, o grade Božji. Sela” (Psalam 87:2, 3).

Ovi stihovi izjednačavaju Sion s “Božjim gradom”, i Jehova voli taj grad. Stihovi 5 i 6 još više pojašnjavaju identifikaciju. “Da, o Sionu će se reći: Ovaj i onaj rođen je u njemu; a sam Višnji će ga utvrditi. Jehova će brojiti, kad bude popisivao narode: Ovaj se tamo rodio. Sela.”

Isto tako u Hebrejima 12:22, 23: “Nego ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, nebeskom Jeruzalemu, i nebrojenom mnoštvu anđela, općem saboru i crkvi

prvorođenaca koji su zapisani na nebesima.”

Proročanstvo 87. Psalma obuhvaća crkvu u slavi, crkvu s one strane zavjese, rođenu u božanskoj prirodi. Ali Psalam 46 prati crkvu neposredno prije ovog duhovnog rođenja. Na to ukazuje izraz: “sveto mjesto šatora Višnjega”.

Šator sastanka (Tabernakul) u pustinji imao je dvije prostorije, Svetinju i Svetinju nad svetinjama, s prekrasnom zavjesom između njih. Svetinja nad svetinjama bila je mjesto gdje se nalazio Kovčeg saveza i predstavlja samu Božju prisutnost na nebu, naše odredište kada budemo rođeni na Sionu. Svetinja nad svetinjama nalazila se s druge strane zavjese, ili iza zavjese gledano iz Svetinje.

Svetinja je predstavljala stanje duhovnog začeca, a ne još duhovnog rođenja. To je stanje u kojem se Božji grad nalazi u proročanskom vremenu ovog psalma. Crkva, barem članovi “stopala” (posljednji članovi) crkve, još uvijek su u tijelu, još uvijek izloženi dramati i opasnostima događaja u svijetu ljudi.

5. Stih

Ali crkvi su dana jamstva. “Bog je usred nje; neće se poljuljati: Bog će joj pomoći, i to u ranu zoru.”

U prvom stihu smo podsjećeni da je Bog “vrlo prisutan”. Ne možete biti prisutniji nego biti u nečijoj sredini! Proročanstvo kaže da će crkva to znati i da se neće odvojiti od svog Boga i svog Otkupitelja. Oni su iskoristili priliku da izgrade taj blizak i intiman odnos sa svojim Bogom i svojim Gospodinom, Isusom. I u tom odnosu, nebeski Otac nikada neće dopustiti da se poljuljaju. “Baci svoje breme na Jehovu, i on će te poduprijeti: Neće nikada dopustiti da pravednik posrne” (Psalam 55:22).

Zbog svoje vjere, crkva je uvijek bila nepokolebljiva.

Služenje u Svetinji.

“Zato, ljubljena braćo moja, budite postojani, nepokolebljivi, uvijek obilujući u djelu Gospodnjem, znajući da vaš trud nije uzaludan u Gospodinu” (1. Korinćanima 15:58).

Ali ta postojanost, ta nepokolebljivost, posebno je uočljiva na samom kraju Evandeoskog doba. Dok se sve druge institucije i organizacije raspadaju u komadiće, crkva, “malo stado”, ostaje čvrsta na svom temelju istine i svoje vjere.

Kako se stvari dalje pogoršavaju, osigurana nam je Božja pomoć. KJV i ASV navode da će pomoć stići “vrlo rano”. Bolji prijevod bi bio:

- “u praskozorje” (NIV)
- “na smjeni jutra!” (YLT)
- “u zoru.” (BBE)
- “kad zora svane.” (ESV)

Ovo se bolje slaže s hebrejskim tekstom. Misao je da će članovi “stopala” crkve primiti pomoć na samom kraju Evandeoskog doba, što je u zoru Tisućljetnog Kraljevstva za čovjeka.

To bi mogao biti jedan od razloga zašto se Isus naziva “zvijezdom zornicom”. Ovaj naslov nalazimo u Otkrivenju 22:16. “Ja, Isus, poslao sam anđela svoga da vam posvjedoči ovo po crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda zornica.”

Baš kao što se zvijezda zornica pojavljuje prije zore, Krist će uvesti Tisućljetno Kraljevstvo. Kao dio toga, posljednji članovi crkve u tijelu imaju obećanje pomoći u toj veličanstvenoj zori.

“Gospodinovi sveci uopće neće sudjelovati u ovoj bitci. Božji posvećeni narod, koji u srcu čezne za Mesijanskim Kraljevstvom te slavnom Godinom jubileja i Obnove koju će ono inauguirati, strpljivo će čekati Gospodinovo vrijeme i bez mrmljanja ga iščekivati. Njihove svjetiljke bit će uređene i gorjet će; oni neće biti u tami u pogledu važnih

dogadaja predstojeće bitke; nego će biti hrabri, znajući ishod prikazan u ‘pouzdanijoj proročkoj riječi’, na koju su dobro učinili što paze ‘kao na svjetiljku koja svijetli na mračnome mjestu, dok Dan ne svane’.” (Svezak 6, xiv).

6. Stih

“Narodi bjesnješe, kraljevstva se pokrenuše: On pusti glas svoj, zemlja se rastopi.”

Usred završne faze previranja na zemlji, crkva završava svoj tijek i sada je vrijeme da se okonča vladavina zla na zemlji. Dok narodi još uvijek bjesne, a kraljevstva se tresu, Jehova pušta svoj glas i posljednji tragovi organiziranog ljudskog društva se raspadaju, a s njima nestaju i njihovi grešni i nemoralni utjecaji.

Gnjev naroda vidljiv je u njihovom potpunom odbacivanju bilo kakve promjene. Oni žele zadržati svoju moć i kontrolu nad ljudima na zemlji. Ali klasa “mora” dobiva prevlast. To je, naravno, providonosno nadjačavanje od strane Božjeg duha.

Dok je crkva “nepokolebljiva”, kraljevstva i narodi ove zemlje to nisu. Kao što smo ranije vidjeli, oni će pasti u “more” te prestati postojati.

Kako Bog pušta svoj “glas”? Jedan od odgovora je da je Isus Božji “glas”. U svom predljudskom postojanju on je bio “Riječ Božja”. Zastupao je Jehovu u svim Božjim postupcima. Sada kada je Isus uzvišen do božanske prirode, on je Božji “glas” na još autoritativniji način.

Drugi Psalam, još jedan proročanski Psalam, slično nam govori da je Jehova postavio Isusa za Kralja nad Sionom i dao mu narode u nasljedstvo. O Isusu, kao o Božjem glasu i predstavniku, rečeno je: “Razbit ćeš ih željeznom palicom; smrskaćeš ih kao lončarevu posudu” (Psalam 2:9).

Rezultat progovaranja Božjeg glasa je “zemlja se rastopi”. Apostol Petar vjerojatno se nadovezao na upravo

Naše bi svjetiljke trebale biti uređene i gorjeti.

ovaj Psalam kada je opisao isti ishod. “Dan Gospodnji doći će kao lopov u noći; u taj će dan nebesa s velikom tutnjavom proći, stihije će se u ognju rastopiti, a zemlja i djela što su na njoj izgorjet će” (2. Petrova 3:10, prema KJV).

Baš kao što fizički proces taljenja metala zahtijeva vrijeme, tako će i raspad zemaljskih društvenih, vjerskih, političkih i ekonomskih sustava potrajati. Gnjev klase mora polako će rasti, hranjen razotkrivanjem pohlepe i dugo skrivenih zala vladara ove zemlje. Ta su otkrića dio svjetla Kraljevstva koje je svakim danom sve sjajnije.

“Bog će svako djelo iznijeti na sud, sa svakom tajnom stvari, bila ona dobra ili zla” (Propovjednik 12:14). “Gle, plaća radnika koji su pokosili vaše njive, koju ste im prijevarom uskratili, viče; i vapaji žetelaca doprli su do ušiju Gospodina nad vojskama” (Jakovljeva 5:4).

7. Stih

“Jehova nad vojskama s nama je; Bog Jakovljev naše je utočište. Sela.”

Imajući na umu da su Psalmi pjesme s melodijom i riječima, ovaj glazbeni refren naglašava stvarnost Božje zaštite i vodstva. Ponavlja se u 11. stihu na kraju Psalma.

Netko bi se mogao zapitati zašto se Jehova naziva “Bogom Jakovljevim”, a ne “Bogom Abrahamovim” ili “Bogom Izakovim”. Čini se da postoji određeno značenje vezano uz Jakova. Primijetite kako prorok Izaija ponavlja mnoge simbole koje smo vidjeli u Psalmu 46 i uključuje ovu referencu na “Boga Jakovljeva”.

“Dogodit će se u posljednjim danima, da će gora Jehovina doma biti utvrđena na vrhu gora, i bit će uzvišena iznad bregova; i svi će narodi k njoj hrliti. I mnogi će narodi ići i govoriti: Dođite, popnimo se na goru Jehovinu, u dom Boga Jakovljeva; i on će nas poučiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama: jer će sa Siona izaći zakon, i riječ Jehovina iz Jeruzalema” (Izaija 2: 2, 3).

Dok “Bog Abrahamov” često ukazuje na Savez, a “Bog Izakov” na Nasljedstvo, “Bog Jakovljev” govori o Božjoj milosti prema Izraelu, kako duhovnom tako i naravnom. To se čini posebno prikladnim u ovom Psalmu koji se proročanski odnosi i na dovršenje crkve, duhovnog Izraela, i na uspostavu Božjeg Kraljevstva pod Kristom, koje uključuje i naravni Izrael. Čak i iskustva naravnog Izraela u vremenu opisanom u ovom Psalmu Jeremija karakterizira kao “vrijeme Jakovljeve nevolje” (Jeremija 30:7).

“Doista, mi razumijemo da će ‘Jakovljeva nevolja’ u Svetoj zemlji doći na samom kraju Harmagedona. Tada će se Mesijansko Kraljevstvo početi očitovati.” (Svezak 4, Predgovor, stranica xvi).

Jehova je naša tvrda kula.

Stihovi 8-10

“Dođite, gledajte djela Jehovina, kakva je pustošenja učinio na zemlji. On preki- da ratove do nakraj zemlje; luk lomi, a koplje siječe na dvoje; kola ognjem spaljuje. Smirite se i znajte da sam ja Bog: bit ću uzvišen među narodima, bit ću uzvišen na zemlji.”

Sada imamo sliku miroljubivog kraljevstva koje slijedi nakon uništenja cjelokupnog ratnog materijala u

konačnoj bitci. Svijet je pozvan da prouči Jehovina djela kroz Njegovog pomazanog Kralja. “A ja sam postavio svog kralja na Sionu, svojoj svetoj gori ... Traži od mene, i dat ću ti narode u tvoje nasljedstvo, i krajeve zemaljske u tvoj posjed. Razbit ćeš ih željeznom palicom; smrskaćeš ih kao lončarevu posudu” (Psalam 2:6, 8, 9).

Posvećenje Jehovinog imena od najveće je važnosti. Narodima je rečeno: “Smirite se”, tj. pronadite mir i znajte da je Bog to učinio. Uzvisite ovog Boga i zahvalite mu na kraju ovog zlog svijeta. “I posvetit ću svoje veliko ime, koje je oskrvnjeno među narodima, koje ste vi oskrvnuli usred njih; i znat će narodi da sam ja Jehova, govori Gospodin Jehova, kad se posvetim u vama pred njihovim očima” (Ezekijel 36:23). “Neka znaju da si ti jedini, kojemu je ime Jehova, Svevišnji nad svom zemljom” (Psalam 83:18).

Proročanska pjesma završava ponavljanjem onog čudesnog refrena namijenjenog crkvi:

11. Stih

“Jehova nad vojskama s nama je; Bog Jakovljev naše je utočište. Sela.”

Psalam završava konačnom izjavom da je Jehova Bog s nama. Ovo drugo spominjanje “Boga Jakovljeva” potvrđuje proročansku primjenu ove pjesme na posljednja vremena. Iskustva crkve na samom kraju Evandeoskog doba bit će teška za tijelo. Čak i sada vidimo kako se dugo stabilne institucije i vlade lome pod potresima koji se događaju.

Veliki je strah u svijetu. Ali kakva god iskustva naš veliki Bog dopustio da prođemo, to možemo učiniti s vjrom u nepokolebljivo pouzdanje da će nas naš ljubljeni nebeski Otac izbaviti točno u pravo vrijeme.

“Ime Jehovino tvrda je kula; pravednik u nju bježi i nalazi sigurnost” (Izreke 18:10).

— Br. David Stein

Melkisedekovo Svećenstvo Mesije

„Zakleo se Jehova i neće se pokajati:
‘Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu’” (Psalam 110:4).

Život Apostola Petra stoji kao jedno od najživopisnijih svjedočanstava o preobražavajućoj Kristovoj moći. Od skromnih obala Galileje do ulica Jeruzalema, od sabora rane Crkve do mučeništva u Rimu, Petrovo putovanje otkriva

čovjeka oblikovanog, pročišćenog i konačno stvorenog za kršćansku službu.

Ovaj psalam, još jedan koji je spjevao kralj David, sadrži elemente proročanstva i nauka. On glazbeno isprepliće te komponente kako bi stvorio djelo koje veliča rad budućeg izraelskog Mesije, koji je ujedno i svećenik i kralj.

Stih 1 — „Riječ Jehovina mojemu Gospodinu: ‘Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!’” Psalam započinje objavom samog Jehove kojom poziva „Gospodina” da sjedne njemu zdesna. Tko je ovdje taj „Gospodin”? Upravo je to pitanje Isus postavio farizejima!

„Kad su se farizeji skupili, upita ih Isus: ‘Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?’ Kažu mu: ‘Davidov.’ A on će njima: ‘Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli: Rekao je Gospodin mojemu Gospodinu: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje pod noge tvoje? Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?’ I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti ga se itko od toga dana usudio išta više pitati’” (Matej 22:41-45).

Iz Isusovih riječi vidimo da su farizeji, čini se, shvaćali da se „Gospodin” doista odnosi na Mesiju. No Isus ih je zbunio svojim pitanjem. Nisu mogli odgovoriti jer nisu imali pojma o nužnosti da Mesija najprije dođe u tijelu. Vidjeli su samo ratničkog Mesiju koji će slomiti sve njihove protivnike, od kojih je Rim u tom trenutku bio najveći.

Međutim, Mesija se trebao roditi u Davidovoj lozi, baš kao i Isus. A kralj David bio je nadahnut da ga nazove „mojim Gospodinom”. U svom majstorskom predstavljanju Isusa u Poslanici Hebrejima, apostol Pavao piše: „Kojemu je pak od anđela ikad rekao: ‘Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?’” (Hebrejima 1:13).

Taj „Gospodin” nije bio tek običan anđeo, već Sin

Božji, moćno duhovno biće koje je sišlo na zemlju i rodilo se u Davidovoj lozi kako bi dalo svoj savršeni ljudski život za grijeh cijeloga svijeta. Upravo je to bila perspektiva koja je farizejima promaknula.

Stih 2 — „Žezlo tvoje moći protegnut će Jehova sa Siona: vladaj posred svojih neprijateljeva!”

Iza ovog „Gospodina” kralja Davida stoji Božja moć. Baš kao što je kralj David provodio svoju vlast iz svoje utvrde na Sionu, to će činiti i ovaj novi Kralj. Njegova će se vladavina proširiti dok njegovi neprijatelji još uvijek budu postojali.

„U dane onih kraljeva Bog nebeski podići će kraljevstvo koje se nikada neće razoriti i čiji suverenitet neće prijeći na neki drugi narod; ono će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a samo će stajati dovijeka.” (Daniel 2:44)

Daniel se ovdje poziva samo na Boga. No, Jehova Bog provodi ovaj plan preko svog Sina. To je objavljeno u Psalmu 2:2-6: „Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se udružuju protiv Jehove i pomazanika njegova: ‘Raskinimo okove njihove i jaram njihov zbacimo!’ Smije se onaj

Melkisedek blagoslivlja Abrahama.

što na nebu stoluje, Gospodin im se ruga. Tada će im progovoriti u svojoj srdžbi i prestraviti ih u gnjevu svome: 'Ja sam postavio kralja svoga na Sionu, svetoj gori svojoj!'"

Ovaj psalam jasno identificira Jehovinog „pomazanika” kao onoga protiv kojeg su usmjereni zemaljski antagonisti. On ide i korak dalje te nam daje do znanja da je ovaj „pomazanik” postavljen na „Sionu” kao Jehovin imenovani „kralj”. Sion se poistovjećuje s gorom Sion u Jeruzalemu kao sjedištem kralja Izraela. Ovog „pomazanog” kralja sâm Jehova ovlašćuje da vlada „posred svojih neprijatelja”, naroda zemlje.

Stih 3 — „Narod tvoj spremno se nudi u dan tvoje moći, u svetom ruhu: iz krila zore imaš rosu svoje mladosti.” Ovaj je stih iznimno lijep. Kada Jehovin pomazani kralj preuzme vlast i pobijedi svoje neprijatelje, kraljevstvo koje iz toga proizađe donijet će blagoslov svima. To je ostvarenje Božjeg Kraljevstva. Ljudi koji se nađu pod vlašću ovog Kralja uživat će u blagoslovima života pod njegovom blagotvornom vladavinom.

U Božjem Kraljevstvu pod Kristom, cijelo će čovječanstvo biti pozvano posvetiti svoje živote Stvoritelju. To je potrebno kako bi se kročilo Putem svetosti (Izaija 35:8). I narod će dragovoljno učiniti to posvećenje. U tom će se Kraljevstvu mladost i vitalnost vratiti svima koji budu surađivali s njegovim idealima. „Rosa mladosti” vratit će se svakome tko se posveti životu u pravednosti.

Stih 4 — „Zakleo se Jehova i neće se pokajati: 'Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.'” Sada dolazimo do važne doktrinarne točke. Ovaj „pomazanik” označen je kao „svećenik”, i to ne bilo kakav svećenik, već svećenik po Melkisedekovu redu.

Melkisedek je bio neobična ličnost koja je vrlo kratko predstavljena u Knjizi Postanka 14:18-20. „A Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruh i vino. On je bio svećenik Boga Svevišnjega. Blagoslovi ga i reče: 'Blagoslovljen da je Abram od Boga Svevišnjega, Stvoritelja neba i zemlje! I blagoslovljen Bog Svevišnji koji ti je predao u ruke tvoje neprijatelj!' I dade mu Abram desetinu od svega.”

Ovaj je čovjek bio i svećenik i kralj. Za Izraelce je to bila zabranjena kombinacija. U Izraelu su, nakon Samuelova suđenja, kraljevanje i svećenstvo bili odvojeni. Jedan je kralj preuzeo na sebe obavljanje svećeničke dužnosti i to nije dobro završilo:

„Ali kad je ojačao, srce mu se uzoholilo na njegovu propast; ogriješio se o Jehovu, svoga Boga, jer je ušao u Jehovin Hram da prinese kad na kadionom žrtveniku” (2. Ljetopisa 26:16).

Isus je iskazivao ljubav tijekom svoje službe.

Levitska svećenička služba paljenja kada u Hramu bila je isključivo u nadležnosti svećenika. Čak ni kraljevima, uz svu moć koju prijestolje donosi, nije bilo dopušteno uzurpirati tu božansku službu. Svećenici su pokušali intervenirati: „Suprotstavili su se kralju Uziji i rekli mu: 'Nije na tebi, Uzijo, da pališ kad Jehovi, nego na svećenicima, sinovima Aronovim, koji su posvećeni za paljenje kada. Izadi iz svetišta, jer si zgrješio, i to ti ne služi na čast pred Jehovom, Bogom!’” (2. Ljetopisa 26:18).

Uzija je počinio grijeh drskosti. Rezultat? „Dok se on gnjevio na svećenike, izbije mu guba na čelu pred svećenicima u Domu Jehovinu, pokraj kadionog žrtvenika. Kad su ga veliki svećenik Azarija i svi svećenici pogledali, gle, on je bio gubav na čelu! Brzo su ga otjerali odande, a i on sam pohitao je izići jer ga je Jehova udario. Kralj Uzija ostao je gubavac do dana svoje smrti; živio je u odvojenoj kući kao gubavac jer je bio isključen iz Doma Jehovina” (2. Ljetopisa 26:19-21).

Melkisedekov red bio je nešto sasvim drugačije. On je spajao te dvije službe u jednoj osobi. U hebrejskim spisima nije bilo nikoga drugog poput njega. A Jehova Bog se zakleo da će ovom „Gospodinu” dati svećenstvo poput Melkisedekovog — vječno svećenstvo.

Apostol Pavao pružio je razumijevanje ovog pralika. U Poslanici Hebrejima 4:14 izjavio je da je Isus naš „veliki svećenik”. „Imajući dakle velikoga Prvosvećenika koji je prošao nebesa, Isusa, Sina Božjega, čvrsto se držimo vjeroispovijedi.”

Sama po sebi, tvrdnja da je Isus veliki svećenik djeluje smjelo. Njegovo podrijetlo iz Judinog plemena, što je bila općepoznata činjenica među Židovima, naizgled bi isključilo svaku takvu primjenu (Hebrejima 7:14). No, Pavlov nadahnuti uvid u pralikove i sjene hebrejskih spisa prepoznao je da Isusovo svećenstvo nije bilo povezano s

Srebro i zlato bit će zamijenjeni ljubavlju i brigom.

Aronovim svećenstvom. Bilo je to kraljevsko svećenstvo, baš poput Melkisedekovog. „Proglašen od Boga velikim svećenikom po redu Melkisedekovu” (Hebrejima 5:10).

Pavao svoju tvrdnju dovodi korak dalje majstorskim argumentom da je Melkisedekovo svećenstvo superiornije od Aronovog. Kako? Činjenicom da je Levi platio desetinu Melkisedeku. „I tako reći, po Abrahamu je i Levi, koji prima desetinu, dao desetinu; jer on je još bio u boku očevu kad mu u susret izide Melkisedek” (Hebrejima 7:9, 10).

Stih 5 — „Gospodin tebi zdesna potući će kraljeve u dan gnjeva svojega.” Kao što smo već vidjeli, „Gospodin”, Isus Krist, ustat će posred svojih neprijatelja i sve ih uništiti, otvarajući put vladavini pravednosti. Ovo opisuje rušenje kraljevstava ovoga svijeta u tom prijelaznom razdoblju. Isus Krist, Jehovin izabrani Kralj, onaj koji je Bogu „zdesna”, ima pravo vlasništva nad narodima zemlje. To vrijedi još od 1914. godine, ali će se neporecivo očitovati onim narodima koji krenu protiv Izraela (Ezekiel 38).

„Zatraži od mene i dat ću ti narode u baštinu, i krajeve zemaljske u posjed tvoj. Vladat ćeš nad njima željeznom palicom; razbit ćeš ih kao lončarevu posudu” (Psalam 2:8, 9).

Izraz „dan njegova gnjeva” prenosi emociju koja bi se mogla činiti u suprotnosti s Bogom ljubavi. Rečeno nam je da je „Bog ljubav” (1. Ivanova 4:8), a to mora karakterizirati i Kralja Mesiju. Božje se Kraljevstvo predivno opisuje na brojne načine:

„Otkupljenici Jehovini vratit će se i doći na Sion s klicanjem; i vječna će radost biti nad glavama njihovim: postići će radost i veselje, a tuga i uzdisanje će pobjeći” (Izaija 35:10). „Jer kad su tvoji sudovi na zemlji, stanovnici svijeta uče se pravdi” (Izaija 26:9).

Da bi se postiglo to konačno stanje, prvo se mora obračunati s nepravdom. Za sve postoji prikladno vri-

jeme, pa tako i za „gnjev”. „Svemu ima svoje vrijeme i svaki posao pod nebom ima svoje vrijeme ... vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja” (Propovjednik 3:1, 3).

Bog je tisućljećima dopuštao opaćinu na zemlji. S vremena na vrijeme znao se umiješati kako bi je spriječio. No njezino je iskorjenjivanje bilo odgođeno dok se čaša iskustva i tužnih lekcija nije napunila (Usporedi Postanak 15:16). To nas dovodi do Armagedona, punog dana Njegovog gnjeva. To je prikladna i nužna akcija osude. „Zar je Bog nepravedan kad izlijeva gnjev? (Govorim po ljudsku.) Nipošto! Jer kako će onda Bog suditi svijet?” (Rimljanima 3:5, 6).

Taj „gnjev” nije nasumičan čin. Naprotiv, usmjeren je precizno na one koji ga zaslužuju. „Zbog tih stvari dolazi gnjev Božji na sinove neposluha” (Efežanima 5:6). Neposlušnost koja se ovdje spominje nije nenamjerna neposlušnost koja proizlazi iz ljudske nesavršenosti. Radije, ona se odnosi na one čija su srca hladna, a karakteri iskvareni; na one koji se opiru pravednim načelima Kraljevstva i nastoje sačuvati svoje zle položaje u svijetu.

„Evo, dolazi dan Jehovin, okrutan, s gnjevom i jarošću, da zemlju u pustoš pretvori i iz nje istrijebi njezine grešnike ... Kaznit ću svijet za njegovo zlo, i opake za njihovo bezakonje. Dokrajčit ću oholost drskih i poniziti nadmenost okrutnih” (Izaija 13:9, 11). „Bludnost, nečistoća, strast, zla požuda i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo; zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušnosti” (Kološanima 3:5, 6).

Iako su nepravdnost i korupcija rašireni među ljudima, Božji je gnjev osobito usmjeren na one koji posjeduju zemaljsku moć. To uključuje političke, ekonomske, vjerske i društvene vođe svijeta. Oni vide nadolazeće usklađivanje s načelima Kristovog Kraljevstva i pokušavaju izbjeći pravednu kaznu koja im slijedi.

„Kako se nevolje budu pojačavale, ljudi će uzaludno tražiti zaštitu u ‘brlozima’ i pećinama, velikim stijenama i utvrdama društva (slobodno zidarstvo, razna udruženja, sindikati, cehovi, trustovi i sva svjetovna i crkvena društva), i u planinama (vladama) na zemlji; govoreći: ‘Padnite na nas [pokrijte nas, zaštitite nas] i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva; jer dođe veliki dan gnjeva njegova’ (Otkrivenje 6:15-17)” (B139).

Bogataši ovoga svijeta bit će posebno na meti Božjeg gnjeva zbog svoje pretjerane pohlepe i ekstravagantnog načina života koji iskorištava radnički trud. Jakov je snažno i detaljno opisao kako će im se ta pravda odmjeriti: „Hajde sada, vi bogataši, plačite i jadikujte zbog nevolja koje dolaze na vas! Bogatstvo vam istrunu, a haljine vaše izjedoše moljci. Zlato vam i srebro zarđa, a

njihova će rđa biti svjedočanstvo protiv vas i proždrijet će vam tijela kao oganj. Zgrnuli ste blago u posljednje dane! Evo, plaća radnika koji su želi vaše njive, a vi ste im je na prijevaru uskratili, više, i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospodina nad vojskama. Raskošno ste živjeli na zemlji i naslađivali se; utovili ste svoja srca za dan klanja. Osudili ste i ubili pravednika; on vam se ne suprotstavlja” (Jakov 5:1-6).

Ono što prethodi i doprinosi njihovom konačnom uništenju jest obezvredjivanje njihova bogatstva. „Srebro će svoje bacati po ulicama, i zlato će im biti kao nečist; njihovo srebro i zlato neće ih moći izbaviti u dan gnjeva Jehovina” (Ezekiel 7:19).

Jedan od razloga zašto imovina gubi na vrijednosti jest taj što se njome nema što kupiti. Ekonomske ili druge krize često uklanjaju proizvode s tržišta. U manjoj mjeri, nešto slično dogodilo se tijekom pandemije COVID-a, ne samo zbog straha za zdravlje, već i zbog lošeg upravljanja vlada. Neki proizvodi, poput toaletnog papira, nestali su s policia i nikakav novac nije mogao kupiti ono čega nije bilo. Proširimo li takvu krizu na globalnu razinu, „zlato” i „srebro” bogatih postaju bezvrijedni.

Gnjev se Božji očituje narodima ovoga svijeta na kraju evanđeoskog doba. „Narodi su se razgnjevili, i došao je tvoj gnjev i prorečeno vrijeme da se sudi mrtvima te da se dâ nagrada tvojim robovima prorocima i svetima i onima koji se boje tvog imena, malima i velikima, te da se unište oni koji zemlju uništavaju” (Otkrivenje 11:17, 18).

„Zemlja” je ovdje kršćanski svijet koji su korumpirale i eksploatirale „više vlasti” tijekom evanđeoskog doba. Sudi im se tijekom sadašnje Sedme trublje, a na koncu će biti dovedeni do uništenja.

Stih 6 — „Sudit će narodima, napunit će mjesta truplima; zgazit će glave u mnogim zemljama.” Ovo zvuči zastrašujuće. Taj sud traje od 1914. godine, a dva svjetska rata napunila su bojišta brojnim mrtvima. Konačni sukob naroda koji krenu na Izrael zasigurno će rezultirati masovnom smrću.

U biblijskom proročanstvu, pojam „narodi” ima dvije različite primjene:

Građanska i državna uređenja (vlast, kraljevstva): Nikakvim kraljevima neće biti dopušteno da nastave postojati kao konkurencija Božjem Kraljevstvu. Sve će njih temeljito srušiti proslavljeni Krist.

Etničke ili obiteljske skupine (ljudi): Druga primjena opisuje „narode” koji dolaze u sklad s Božjim Kraljevstvom. „Svi narodi koje si stvorio doći će i klanjat će se pred tobom, Gospodine” (Psalam 86:9).

Stih 6 doista objavljuje da će zemlja biti ispunjena „truplima”. U ratu za uspostavu pravednosti koji će vodi-

Ljubav će nadvladati zlo.

ti Božji Kralj bit će žrtava. Opaki će biti ubijeni. Bilo tko i bilo što se protivi potpunom uspostavljanju Kristovog Kraljevstva, bit će uklonjeno. Tekstovi Svetoga pisma koji govore o uništenju »naroda« odražavaju taj smisao riječi. Evo dvaju primjera.

U onaj dan ... nastojat ću uništiti sve narode koji krenu na Jeruzalem” (Zaharija 12:9). „Ja sam s tobom, govori Jehova, da te spasim: potpuno ću istrijebiti sve narode među koje sam te raspršio, ali tebe neću potpuno istrijebiti; nego ću te s mjerom kazniti i nipošto te neću ostaviti nekažnjena” (Jeremija 30:11).

Druga primjena pojma „narodi” odnosi se na etničke ili obiteljske skupine. Ovdje se opisuje kako „narodi” dolaze u sklad s Božjim Kraljevstvom. Slijede još dva teksta u kojima se te riječi koriste u tom značenju.

„Svi narodi koje si stvorio doći će i pokloniti se pred tobom, Gospodine, i slavit će tvoje ime” (Psalam 86:9). „U posljednje dane ... gora doma Jehovina bit će utemeljena na vrhu planina ... uzvišena iznad bregova; i svi će se narodi slijevati k njoj” (Izaija 2:2).

Ovaj stih doista potvrđuje da će zemlja biti ispunjena „mrtvim tijelima”. U ratu za uspostavu pravednosti koji vodi Božji Kralj, bit će žrtava. Zli će biti pogubljeni. Svatko i sve što se bude protivilo potpunoj uspostavi Kristova Kraljevstva bit će uklonjeno. Oni koji u to vrijeme budu usmrćeni ipak će biti podignuti iz mrtvih u doba kada će se moći kontrolirati svako nepravedno ponašanje.

Neprijatelje možete pobijediti tako da ih ubijete ili tako da ih pretvorite u prijatelje. Opaki će se dio čovječanstva morati pokajati i reformirati. To je svrha Božjeg Kraljevstva. Opačina će biti eliminirana, a ljudski karakteri preobrazit će se u pravednost tijekom Tisućljeća. Primjer za to imamo u Svetom pismu.

Jona je bio poslan u opaki grad Ninivu. Njegovo je proročanstvo, kako je zapisano u Knjizi o Joni 3:4, glasilo: „Još četrdeset dana i Niniva će biti razorena.”

Međutim, četrdeset dana kasnije, grad je opstao. Je li njegovo proročanstvo bilo lažno? Ne, opaki grad Niniva doista je bio razoren. Ne vatrom s neba, nego pokajanjem njezinih stanovnika; zli su putovi zamijenjeni dobrima.

Naposljedku, Psalmist objavljuje da će „On satrti glavu u mnogim zemljama”. To je motiv sličan onome iz petoga stiha, koji govori o obaranju „kraljeva” u dan gnjeva. Mač istine izvršit će zadaću razotkrivanja korumpirane vladavine svih „glavara” naroda. „Istina — čije se poznavanje sve više širi i raste — taj je mač ... koji zbunjuje i ranjava glavare mnogih zemalja” (B102).

To nas podsjeća na Knjigu Postanka 3,15, gdje stoji da će zmijina „glava” biti satrvena. Sotonin demonski utjecaj bit će simbolično satrven kada Jehovin postavljeni Kralj ukloni vladare, kraljeve, sile i glavare starih nebesa i zemlje. To važno djelo prethodit će konačnoj Sotoninoj smrti na kraju Milenija.

Stih 7 — „Piti će s potoka na putu: stoga će podići glavu.” Nakon oštrog opisa Božje osvete protiv zla u stihovima 5 i 6, psalam prelazi na ohrabrujuće i poticajnije predviđanje. Božanski imenovani Kralj pit će vodu s „potoka na putu”. Vodu općenito shvaćamo kao simbol istine. Na sličan način, Pastor je sugerirao da su vode

ovog potoka zapravo **vode iskustva**.

„Sada dolazimo do točke od posebnog interesa ... uvidamo da, ako je našem slavnom Gospodinu s nebeskih dvora bilo nužno piti iz potoka iskustva i stjecati mudrost kroz stvari koje je pretrpio i podnio te time pokazati svoje pouzdanje u Boga, jednako je tako nužno da i svi članovi njegova tijela također piju iz potoka na putu, ako se nadaju s Gospodinom dijeliti blagoslove Kraljevstva — slavu, čast i besmrtnost, božansku prirodu” (R2936).

Pijenje s „potoka” isto je što i dijeljenje čaše koju je i sam Isus morao popiti. Za našeg je Gospodina rezultat bio taj da je usavršen za ulogu Velikog svećenika (Hebrejima 5:9). On razumije nesavršeno i grešno čovječanstvo te može biti milosrdan prema onima koji žele napredovati Putem svetosti.

Naravno, Crkva — Njegovo tijelo — pije iz istog potoka i dijeli istu čašu iskustava kao i naš Gospodin. I, baš poput naše Glave, bit ćemo uzvišeni i uzdignuti u slavu božanske prirode — podizanje „glave”.

„Sâm Duh svjedoči s našim duhom da smo djeca Božja; ako li smo djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, ako doista s njime trpimo da se s njime i proslavimo” (Rimljanima 8:16, 17).

Zbirka Proročkih Psalama

„Otvorit ću usta svoja u prispodobi, iznijet ću zagonetke iz davnine” (Psalam 78:2).

Iako je Iako je nekoliko psalama u cijelosti proročko, u knjizi Psalama nalaze se i brojni izolirani stihovi koji su također proročki. Evo nekoliko takvih raštrkanih proročanstava.

Isusova Izdaja

Kralja Davida izdao je njegov pouzdani savjetnik Ahitofel. Odlučio je podržati Davidovog sina Apsaloma u uzurpiranju očevog prijestolja i preuzimanju kraljevske vlasti nad Izraelom. Pokušaj državnog udara nije uspio. Kada je Ahitofel uvidio svoj neuspjeh, počinio je samoubojstvo.

“Ahitofel, vidjevši da se nije postupilo po njegovu savjetu, osedla svog magarca, ustade i ode kući u svoj grad. Uredivši poslove svog doma, objesi se. Tako je umro i bio pokopan u grobnici svoga oca” (2. Samuelova 17:23).

David je bio duboko povrijeđen Ahitofelovom izdajom. Njegove se emocije mogu osjetiti u onome što je napisao u Psalmu 41:9: “Čak i moj bliski prijatelj u kojeg sam se uzdao, koji je jeo moj kruh, podigao je petu na mene.”

Ovaj je događaj bio proročanstvo slične Isusove izdaje. Ahitofel je predstavljao Judu, što i sam Isus potvrđuje: “Ne govorim o svima vama: ja znam koje sam izabrao. Ali, da se ispuni Pismo: Koji jede moj kruh, podiže na me petu svoju” (Ivan 13:18). Paralele obuhvaćaju i samoubojstva obojice muškaraca.

Isusovo Uskrsnuće / Očuvanje Njegovog ljudskog Tijela

Stihovi iz 16. Psalma neporecivo su proročki, s obzirom na to da ih citira apostol Petar. “Jehovu stalno stavljam preda se: jer mi je zdesna, neću posrnuti. Stoga se raduje srce moje i kliče duša moja: i tijelo će moje počivati u spokoju. Jer nećeš ostaviti dušu moju u Šeolu; niti ćeš dati da tvoj Svetac ugleda trulež. Pokazat ćeš mi stazu života: u tvojoj je prisutnosti punina radosti; u tvojoj su desnici vječna blaženstva” (Psalam 16:8-11).

“Jer David za njega kaže: ‘Gospodina stalno gledah pred sobom, jer mi je zdesna da ne posrnem. Zato se obradova srce moje i zaklica jezik moj; a još će i tijelo moje počivati u nadi: Jer nećeš ostaviti dušu moju u Hadu, niti ćeš dati da tvoj Svetac ugleda trulež. Obznanio si mi put-

ove života; ispunit ćeš me radošću pred licem svojim.’” (Djela apostolska 2:25-28)

Ovi ulomci govore o Isusovom uskrsnuću iz Šeola / Hada / groba. Njegova duša, taj jedinstveni život koji sačinjava Isusov karakter, sjećanja i identitet, neće biti ostavljena u grobu. Njegovo ljudsko tijelo, dano kao otkupnina, nikada neće biti oživljeno (reanimirano), jer je njegova smrt bila vječna cijena za otkup svijeta. On će biti uskrsnut iz mrtvih u božanskom duhovnom tijelu. Ali njegovo ljudsko tijelo neće biti ostavljeno u grobu da trune. Ono je bilo svetinja. Što se onda dogodilo s tijelom?

Prvo, Bog je uklonio ljudsko tijelo našega Gospodina iz grobnice jer bi, da je tamo ostalo, postalo nepremostiva prepreka vjeri njegovih učenika, koji još nisu bili poučeni o duhovnim stvarima. Pisma šute o tome što je učinjeno s njegovim tijelom. To nas podsjeća na Mojsija, kojega je Jehova pokopao na skrivenom mjestu (Ponovljeni zakon 34:6; Judina 9). Također je vrijedno napomenuti da je mana stavljena u Kovčeg saveza, koja je predstavljala Isusa, bila sačuvana od truleži (Ivan 6:48-51). Dakle, što je bilo s tijelom našeg Gospodina? Pastor Russell napisao je sljedeće:

“Ne znamo ništa o tome što se s njim dogodilo, osim da se nije raspalo niti istrunulo (Djela 2:27, 31). Je li rastvoreno u plinove ili je još uvijek negdje sačuvano kao veliki spomenik Božje ljubavi, Kristove poslušnosti i našeg iskupljenja, nitko ne zna — niti je takvo znanje potrebno. ... Stoga nas neće iznenaditi ako u Kraljevstvu Bog pokaže svijetu tijelo od mesa, razapeto za sve kako bi dalo otkupninu u njihovo ime — tijelo kojemu nije dopušteno da istrune, već je sačuvano kao vječno svjedočanstvo beskrayne ljubavi i savršene poslušnosti. Barem je moguće da Ivan 19:37 i Zaharija 12:10 mogu imati takvo ispunjenje. Oni koji su vikali: ‘Raspni ga!’ možda će ipak, kao svjedoci, prepoznati upravo to tijelo probodeno kopljem i rastrgano čavlima i trnjem” (B129-130).

Isusova Revnost

Na početku Isusove službe (a također i na njezinu kraju), Isus je otišao u hram i istjerao mjenjače novca. Bio je gnjevan što su hram, dom molitve njegova Oca, pretvorili u nezakoniti trgovački pothvat. Njegovi su učenici prepoznali proročku povezanost s Psalmom 69. “Revnost za dom tvoj izjeda me ... poruge onih koji tebe ruže padoše na mene” (Psalam 69:9).

“Bijaše blizu židovska Pasha, pa Isus uzade u Jeruzalem ... U hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova, te mjenjače novca gdje sjede. Načinivši bič od užadi, istjera sve iz hrama, i ovce i volove. Mjenjačima prosu novac i isprevrta stolove; i ... reče: ‘Nosite to odavde! Ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku!’ Njegovi se učenici prisjetiše da je pisano: ‘Revnost za dom tvoj izjeda me’.” (Ivan 2:13-17)

Ovaj psalam sadrži i još jedan proročki detalj: “U jelo mi staviše žuči; i u mojoj mi žeđi dadoše ocat da pijem.” (Psalam 69:21) “Dadoše mu piti vino pomiješano sa žuči: i kad ga okusi, ne htjede piti.” (Matej 27:34)

Isus — Odbačeni Kamen

Još jedan psalam uspoređuje Isusa sa zaglavnim kamenom. “Kamen koji odbaciše graditelji postade kamen ugaoni. Djelo je to Jehovino; čudesno je to u očima našim.” (Psalam 118:22-23) Višestruki ulomci Novog zavjeta primjenjuju to na našeg Gospodina, a sam Isus također potvrđuje tu primjenu: “Reče im Isus: ‘Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade kamen ugaoni; od Gospodina to dođe, i čudesno je u očima našim?’” (Matej 21:42)

Apostol Petar skrenuo je na to pozornost vjerskim poglavarima u Jeruzalemu, a kasnije je o tome pisao i u svojoj poslanici. “Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu, da u ime Isusa Krista Nazarećanina, koga ste vi raspeli, koga je Bog uskrisio od mrtvih, po njemu ovaj stoji pred vama zdrav. On je kamen koji ste vi

graditelji odbacili, a koji postade kamen ugaoni.” (Djela apostolska 4:10-11)

“Vama dakle koji vjerujete on je dragocjenost; a za one koji ne vjeruju: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade ugaoni kamen, i Kamen spoticanja, i stijena sablazni.” (1. Petrova 2:7)

Izraz “ugaoni kamen” (ili “glava ugla”) vrlo je zanimljiv. Ugaoni se kamen općenito smatra temeljnim kamenom na dnu građevine. Iako je Isus svakako temelj Crkve, Psalam izjavljuje da je ovaj kamen “glava” ugla, tj. “zaglavni kamen”. Istraživači Biblije to su primijetili u vezi s Velikom piramidom, čiji je vršni kamen ujedno i glava te glavni ugao cijele građevine.

Isusov Ulazak u Jeruzalem 10. Nizana

Isus se predstavio narodu 10. nizana, ispunivši tako još jedno proročanstvo o Kralju koji ulazi u grad jašuci na magaretu. Reakcija naroda na ovaj ulazak ispunila je još jedan stih iz Psalma 118. “Blagoslovljen koji dolazi u ime Jahvino! Blagoslivljamo vas iz doma Jahvina.” (Psalam 118:26) “A mnoštvo koje je išlo pred njim i ono koje ga je slijedilo, klicalo je govoreći: ‘Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!’” (Matej 21:9)

Pretpostavljamo da je narod znao da citira taj Psalam, budući da je on bio dio njihovog glazbenog bogoslužja. No jasno su ga primjenjivali na Isusa, te je kao takav predstavljao proročko ispunjenje.